

Tárgy:

Váci Járásbíróság 6. B. 68/2016/14. sorszámu, és a Budapest Környéki Törvényszék 3. Bf. 649/2017/13. sorszámu - 2018. április 20. napján jogerős - végzése Alaptörvény ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panasz

Alkotmánybíróságnak

(a Váci Járásbíróság útján)

2600 Vác
Budapesti főút 14.

VÁCI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
2018. AUG. 03.	
Érk. módja: postán / gyűjtőládába / személyesen / faxon / e-mailen	
Példány: 1	Melléklet: 1
Ügyszám: B. 68/2016	

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

I.A Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda [redacted] által a csatolt ügyvédi meghatalmazás alapján (I/1.) képviselt [redacted] magánvádló indítványozónak - a testi sértés vétsége miatt [redacted]

- a Váci Járásbíróság 6. B. 68/2016/14 sorszámu - bizonyítottság hiánya miatti - felmentő ítélete (I/2. irat) és
- a magánvádlónak a terhelt terhére történő fellebbezése alapján eljáró Budapest Környéki Törvényszék 3. Bf. 649/2017/13. sorszámu végzése (I/5. irat) ellen

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27.§-a alapján alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjeszti elő.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 3. Bf. 649/2017/13. sorszámu végzése és a Váci Járásbíróság 6. B. 68/2016/14 sorszámu felmentő ítélete Alaptörvény ellenességét állapítsa meg, és a Budapest Környéki Törvényszék 3. Bf. 649/2017/13. sorszámu végzését - a Váci Járásbíróság 6. B. 2016/14. sorszámu ítéletére is kiterjedően semmisítse meg.

Indítványozó álláspontja szerint a jogerős bírósági határozatok és eljárás sértik az indítványozónak, az Alaptörvényben védett

- az emberi méltósághoz való jogát,
- a tulajdonhoz való jogát;

- törvény előtti egyenlőségét és diszkrimináció tilalmához való jogát,
- a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogát;
- a jogorvoslathoz való jogát.

II. Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján a büntető eljárásról szóló **2017. évi XC. törvény (Be.)** 868. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Be. 784. § (1) bekezdését – amely a magánvádló felülvizsgálati kérelmének előterjesztését kizárja – megsemmisíteni szíveskedjék.

Indítványozó szerint az törvényi rendelkezés, amely szerint a **Be. 784.§ (1) bekezdése** kizárja magánvádló részéről a felülvizsgálati kérelem (a vádlott terhére történő) előterjesztéséhez való jogát sértik az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított:

- az emberi méltósághoz való jogát,
- a diszkrimináció tilalmához való jogát,
- a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogát,
- a jogorvoslathoz való jogát.

Erre tekintettel indítványozó kéri a Be. 784.§ (1) bekezdése - alábbiak szerinti szövegrésze - megsemmisítését:

„784. § (1) A magánvádló felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.”

III. Indítványozó kéri Tisztelt Járásbíróságot, hogy – az illetékre és a bűnügyi költségre vonatkozó részében – szíveskedjék az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján a jogerős határozat végrehajtásának felfüggesztését elrendelni, az Alkotmánybíróság előtti eljárás befejezéséig.

Indokolás:

A) Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

I. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése.

I. Az I. fokú, járásbíróóság előtti eljárás

I. Előzmények

A magánvádló 2013. január 7-én kelt feljelentése alapján a Váci Járásbíróság 2015. december 4-én a 2. Bpk. 203/2015/4. sz. jegyzőkönyvében rögzítetten - közel 3 év után - tartott a magánvádas büntetőügyben személetes meghallgatást.

■■■■■■■■■■ tárgyalási határnapként 2016. február 8-át tűzte ki, azonban a tárgyalás a bíró betegsége miatt elmaradt.

A magánvádló a **2016. április 21-én** a Váci Járásbírósághoz intézett **vádindítványában** az alábbiakat terjesztette elő:

1) Magánvádló, sértett 2013. január 7-én kelt beadványában (amely iratot a Szentendrei Rendőrkapitányság **2013. január 8-án 12.30-kor vette át**) tett feljelentést a Szentendrei Rendőrkapitányságon.

A feljelentés az alábbiakat tartalmazza:

██████████ alatti ingatlanában a lépcsőn, amelynek következtében azóta is nehezen jár, fájdalmai vannak a ballába külső részén. ██████████ fenyegetését követően eltávozott, majd december 27-én érkezett a ██████████ tájban.

██████████ estén több alkalommal bántalmazta magánvádlót és segítségül hívta ██████████

██████████ magánvádló ██████████-án ment, a lépcső ██████████ magánvádló mögé lépett és őt ellökte igen nagy erővel. Magánvádló úgy érezte, hogy a lába eltört, iszonyatos fájdalmat érzett több helyen, a bal lába külső részén. Sértett alig tudott felállni a fájdalomtól.

Sértett állította, hogy több alkalommal fültanúja volt annak, hogy amikor ██████████ ██████████ hogy lökje fel sértettet, amikor maguk vannak, és azt kell mondani, hogy a sértett berúgott, elesett, nem szabad megszólalni, nehogy a sértett felvegye ...

Sértett a feljelentéshez orvosi látlevelet is csatolt a bal láb sérüléseire vonatkozóan.

Kérte ██████████ elbújtó és ██████████ felelősségre vonását, az ingatlanból ██████████ távollátását.

2) A sértett a beadványa alapján a Szentendrei Rendőrkapitányságon 13090-15/2013. bü. számon nyomozás indult. A beadványt a nyomozás során magánvádló több alkalommal kiegészítette, és további feljelentésekkel élt.

A Szentendrei Rendőrkapitányság gyanúsítottként hallgatta ki ██████████ szakértői véleményt szerzett be, tanúmeghallgatásokat foganatosított, amelynek eredményeként a nyomozást a Be. 190. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntette. Sértett a nyomozás megszüntetése miatt panasszal élt.

3) A Szentendrei Járási Ügyészség a 2014. júniusban hozott határozatával a panaszt a Be. 199. § (1) bekezdés b) pontja alapján elutasította. A sértettet a határozat kioktatta arra, hogy 60 napon belül, mint pótmagánvádló ügyvédje útján vádindítványt nyújthat be.

A sértett 2014. november 18-án – jogi képviselője útján – a Szentendrei Járási Ügyészség útján – pótmagánvádat nyújtott be ██████████ ellen az 1978. évi IV. törvény (Btk.) 170. § (2) bekezdésébe ütköző súlyos testi sértés kísérlete és ██████████ n a Btk. 170. § (1) bekezdése szerint minősülő könnyű testi sértés vétsége miatt a 2012. december 27-én elkövetett cselekmények miatt a Szentendrei Járásbíróságon.

A pótmagánvád szerint ██████████ becsmerlő hangnemben szidalmazta sértettet, sértettet leköpte, majd ezt követően megfogta sértett kezét és az üvegek közé vágta, amely összetört és felsértette a sértett csukóját, 8 napon belül gyógyuló sérülést okozva ezzel sértettnek. Ezt követően ██████████ ellökte a lépcsőn a sértettet.

A Budapest Környéki Törvényszék 2. Bkk. 5/20152. sorszámu, 2015. január 7-én kelt végzésével a Szentendrei Járásbíróság kizárásával a Dabasi Járásbíróságot jelölte ki.

A Dabasi Járásbíróság a 6. B. 117/2015/2. sorszámu, 2015. április 27. napján kelt végzésével a pótmagánvádló ██████████ len testi sértés vétsége miatt előterjesztett vádindítványát elutasította. A végzés indokolása szerint pótmagánvádló a 2015. március 26-án érkezett beadványában ██████████ elleni pótmagánvádat könnyű testi sértés vétségére kívánta módosítani, így a bíró az ügyet magánvádas eljárásra utalta, azonban nem döntött ██████████ elleni könnyű testi sértés miatti előterjesztett pótmagánvád tekintetében

A végzés szerint a pótmagánvádló feljelentéssel élt ██████████ ellen, ugyanakkor az ügyben ██████████ ██████████ szemben testi sértés kísérlete miatt szüntette meg.

Mindezekre tekintettel a bíróság a pótmagánvádat – a Be. 267.§ (7) bekezdésére és 275.§ (1) bekezdésére tekintettel – a testi sértés tekintetében a Be.231. § (2) bekezdés c) pontja alapján elutasította.

A sértett 2015. május 12. napján kelt beadványában bejelentette, hogy a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] leni vádakat mint magánvádoló folytatni kívánja.

A Dabasi Járásbíróság a 6. B.117/2015/3-I. sorszámú, 2015.május 12. napján kelt levelében tájékoztatta sértettet, hogy [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] dlottal szemben a jogszerű pótmagánvád keretein belül a magánindítványt csökkentve jár el a bíróság, és az ügyben személyes meghallgatás kitűzése várható.

A sértett bántalmazása ügyében azonban a bíróságok részére az eljárás folytatására nem került sor.

4) A sértett a Szentendrei Járásbíróságnál a 2015. május 26-án kelt újabb beadványában magánvádas eljárást indított [REDACTED] vádlott ellen a 2012. december 27-én elkövetett cselekménye miatt.

A Budapest Környéki Törvényszék a 3.Bkk. 619/2015/2. sorszámú, 2015. július 10. napján kelt végzésével az ügy elbírálására a **Váci Járásbíróságot** jelölte ki.

A Váci Járásbíróság a 2015. szeptember 3-án kelt, Z. Bpk. 159/2015/2. sorszámú végzésével a büntető eljárást megszüntette arra hivatkozással, hogy a 2012. december 27-én elkövetett cselekmény miatt a magánindítvány elkésett.

A sértett fellebbezése alapján eljáró Budapest Környéki Törvényszék a **2015. szeptember 28. napján** kelt 14.Bpkf. 858/2015/2. sorszámu végzésével a Váci Járásbíróság Z. Bpk. 159/2015/2. sorszámu végzését hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot új eljárásra utasította. Hivatkozott arra, hogy a Szentendrei Rendőrkapitányság **2013. január 8-án vette át a feljelentést, bár a Szentendrei Járásbíróságra a feljelentés 2015. május 29. napján érkezett, a magánindítvány nem késett el.**

A 2. Bpk. 203/2015. számon folyó megismételt eljárás során [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] valótlan tényállításokat
tett.

5) A magánvádló a vádindítványában az alábbi indítványokat terjeszti elő:

a) Magánvádló a magánvádát [REDACTED] vádlottal szemben az alábbi tényállás és bűncselekmények miatt – tartotta fenn.

2012. december 27-én [REDACTED] kte a lépcsőn a sértettet, amelynek során a sértett bal lába (a külső részén) megsérült, 8 napon belül gyógyuló sérülést okozva ezzel a sértettnek.

Magánvádoló a fenti cselekmény miatt az 1978. évi IV. törvény (Btk.) 170. § (1) bekezdésébe ütköző könnyű testi sértés vétsége miatti vádat terjeszti elő [REDACTED] ellen.

Magánvádló jogi képviselője utalt arra, hogy az 1978. évi IV. törvényt a 2013. július 1-jén hatályba lépett Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (új Btk.) 464. § a) pontja. hatályon kívül helyezte.

Az új Btk. 2. § (1)-(2) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

2.§ (1) A büncselekményt – a (2)-(3) bekezdésben foglalt kivételekkel – az elkövetése idején hatályban levő törvény alapján kell elbírálni.

(2) Ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni.

A régi Btk. 170. § (1) bekezdése a könnyű testi sértést elkövetőt legfeljebb 2 évi szabadságvesztéssel rendeli büntetni. Mivel az új Btk. 164.§ (2) bekezdése szerinti könnyű testi sértés vétségét is 2 évi szabadságvesztéssel rendeli büntetni, azaz az új törvény szerint is a cselekmény bűncselekmény és nem bírálандó el enyhébben, a régi Btk. rendelkezései irányadók.

b) A magánvádló bizonyítási indítványként kérte a Be. 71. § (1) bekezdése szerinti megkereséssel beszerezni:

ba) a Szentendrei Rendőrkapitányságtól a 15/2013. bü számú iratokat;

bb) a Szentendrei Járási Ügyészségtől a 72/2013. bü számú iratokat;

bc) a Dabasi Járásbíróságtól a 6. B.117/2015. számon pótmagánvád alapján folytatott büntető eljárás iratait;

c) Magánvádló kérte a Járásbíróságot, hogy a tárgyaláson a bizonyítási eljárás keretében:

ca) vádlottként idézze meg: [REDACTED]

cb) tanúként idézze meg és hallgassa ki:

- [REDACTED] é (2 [REDACTED])

- [REDACTED]

cc) szakértőként idézze meg és hallgassa meg: dr. [REDACTED] (nyomozati iratok szerinti címről).

cd) hallgassa meg a cselekmény elkövetéséről felvett hangfelvételt,

ce) olvassa fel d [REDACTED] osszakértő véleményét.

6) Magánvádló a 2016. szeptember 9-én észrevételt tett a 2016. szeptember 5-ei tárgyaláson átadott, a 2016. április 29-ei 8. B. 68/2016/5. sz. tárgyalási jegyzőkönyvre, és kizárási bejelentést terjesztett elő [REDACTED] mben.

Magánvádló jogi képviselője megjegyezte, hogy nem vitatva a vádlott védekezéshez való jogát, a vádlott sok esetben a vád kereteit átlépve a vele szemben indult büntető eljárást arra használja fel, hogy a magánvádlót sértegesse, magánvádlóval szemben a bíróság előtt olyan közléseket tesz, amelyek valótlanok, és kimeríthetik a hamis vád vagy a hatóság félrevezetése törvényi tényállását (Lásd 2. oldal utolsó bekezdését.)

E tekintetben a magánvádló jogi képviselője utal a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény, amely szerint:

„Hamis vád

268. § (1) Aki

a) mást hatóság előtt bűncselekmény elkövetésével hamisan vádol,

b) más ellen bűncselekményre vonatkozó koholt bizonyítékot hoz a hatóság tudomására, büntetett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

„Hatóság félrevezetése

271. § (1) Aki hatóságnál büntetőeljárás alapjául szolgáló olyan bejelentést tesz, amelyről tudja, hogy valótlan – és a 268. § esete nem áll fenn –, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

Észrevételezte, hogy a jkv. 3. oldalán ellentmondás látszik abban, hogy ezen a napon még közel 2.000,- km-re a vádlott Németországban volt, de 5-6 órakor már otthon volt. Folyamatosan a 100 km/óra sebességgel is a 2.000,- km 20 órai útnak felel meg. Kérjük a vádlottat nyilatkoztatni, hogy Németországból honnan, mikor indult és mikor érkezett Magyarországra a magánvádló lakásába.

Bírói kérdésre a vádlottnak is emlékeznie kell, hogy milyen perek vannak folyamatban vele szemben és mely bíróság előtt. Vagy ha nem emlékszik, akkor nyilatkozzon úgy, hogy nem emlékszik. Azonban a bírónak a vádlotthoz intézett kérdéseire a vádlottnak kell válaszolnia [Lásd a büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be 288-289.§)]

A vádlottnak emlékeznie kellene arra, hogy a rendőrök a lakásra kijöttek. A vádlottat a lakásból a rendőrök ki akarták tenni, mivel a lakásba nem volt bejelentve, ott jogosulatlanul tartózkodott.

Magánvádló csatolta Mv/1. alatt a Dabasi Járásbíróság 6. B. 357/2015/26. sorszámu, 2016. április 22-én jogerős ítéletét. Az ítélet szerint [REDACTED] vádlottat a bíróság bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény (Btk.) 190. § (2) bekezdése szerinti becsületsértés vétségében és megrovásban részesítette a 2012. december 27. napján magánvádlóval szemben elkövetett cselekmény miatt.

Magánvádló észrevételezte, hogy a jkv. 4-oldalán az első bekezdésében rögzített vádlotti vallomás nem igaz. Soha nem történt olyan, miszerint: „Mindig magamra zártam az ajtót, mert félttem anyámtól, ennek előzménye volt, többször rám támadott késsel, vastagfalú poharat vágott a falnak, ami a fejem mögött robbant és szilánkokkal volt teli a nyakam.”

Egy rendőrségi jegyzőkönyvben a vádlott maga nyilatkozott, hogy a magánvádló sohasem veszélyeztette a testi épségüket.

A magánvádló zárta mindig a saját ajtóját, hogy be ne menjenek.

[REDACTED] y „... gyere le, bunyó van!” (Lásd hanganyag [REDACTED] csak az összetört üveget látta, de azt nem, hogy az miként tört össze. [REDACTED] kiabálta: „Üvegbe vágtam a kezét!” (Lásd hanganyagot.)

Az eset kapcsán a magánvádló sírt, mivel akkor már vérzett a csuklója (Lásd hanganyagot.)

A (6) bekezdéssel kapcsolatban jelezte, hogy amikor R [REDACTED] őtt, a magánvádló-sértett még nem volt ott, mivel elment a fényképezőgépeért. A sértett arra ment ki, hogy takarítja az üvegszilánkokat, és ekkor a sértett fotózni akart, és ekkor támadt rá [REDACTED]

[REDACTED] ette ki a sértett kezéből a fényképezőgépet, de úgy, hogy [REDACTED] ia felment a géppel, a sértett ment utána. Tudni kell, hogy a sértettnek folyamatos üzleti gondjai voltak (vannak), így nem tudott lendületből menni. [REDACTED] a lépett, és ellökte.

(8) bekezdés: Ez majdnem a lépcsőnél történt. Kb. két lépés választotta el [REDACTED] tól a helytől, ahol a sértettet ellökte. (Ez a helyszínen is majd látható!)

(9) bekezdés: Azért nem került sor a büntetésre, mert a sértett nem élt vele szemben magánindítvánnyal, és megszüntették az eljárást. De ennél, (a vádbeli) esetről a sértettől betelt a pohár ... (a sok bántalmazás és megalázás miatt).

(10) bekezdés: Itt a vádlott azt mondja, hogy 150 cm széles a lépcső és elment mellettem. (A későbbi tárgyaláson a vádlott azt mondta 70 cm a lépcső és nem fér el egymás mellett két ember.

Ez a beszélgetés nem a vádbeli napon, hanem december 30-án történt (Lásd hanganyagot.)

A vádlottnak a jkv. 5-ik oldalán írásba foglalt vallomása alapvetően nem felel meg a valós tényeknek. Magánvádló véleménye szerint kimeríti a hamis vád törvényi tényállását és kizárólag a sértett elleni hangulatkeltést szolgálja:

- A 36-37 millió Ft nem igaz!; a magánvádló soha nem jelentett ki ilyent, és nem volt ez a célja. Ezt igazolja, hogy a K [REDACTED] leni büntető ügyben a sértett nem ragaszkodott a súlyos testi sértés bizonyításához (Lásd a Dabasi Járásbíróság előtti büntető ügyet).

- A milliós perköltség sem igaz!. A sértett halasztásokat, részletfizetéseket kapott egyébként a költség megfizetésére.

- A törvényes magánvád tekintetében releváns tényállások tekintetében szerepelhetnének csak a büntető eljárásban a vádlotti és védői nyilatkozatok. A Bíróság egyszer sem figyelmeztette sem a vádlottat, sem pedig a védőt erre a jelentős körülményre. A többi vádlott és védői nyilatkozat – mivel a vád keretein kívülre esik – csak sallang, figyelemelterelés és hangulatkeltés.

(9) bekezdés: Érdekes, hogy a vádlott itt már emlékszik, hogy megjelentek a rendőrök.

Utolsó bekezdés: Felmerül a kérdés, hogy hogyan segíti az apa a vádlottat, ha az apa munkanélküli. [REDACTED] Dabasi Járásbíróság előtt büntető ügyben, akként nyilatkozott, hogy a jövedelme 80.000,- Ft.

Magánvádló a jkv. 6. oldalával kapcsolatban az alábbi megjegyzéseket tette:

(2) bekezdés: Annak előre bocsátása mellett, hogy a vádlott nem köteles a kérdésre válaszolni, a kérdésre adott megtagadó nyilatkozat lényeges körülményre vonatkozott. A vádlott azért hallgatott erről, mert ennek kapcsán el kellett volna mondania azt, hogy magánvádló a feljelentést visszavonta. Valamint a

kapcsolatai olyanok voltak a vádlottnak a rendőrséggel, hogy mivel a barátnője ott dolgozott, tőle illetéktelenül adatokat kapott, amiért a lány az ügyészségtől megrovásban részesült.

A vádlott nyilatkozatai – nemcsak a vádbeli cselekmény, de más tekintetben is - ellentmondásosak. Az 5. oldalon a jegyzőkönyv szerint a vádlott azt nyilatkozta, hogy nem dolgozik, édesapja és barátnője segíti és 22.800,- Ft állami támogatást kap. Itt pedig azt nyilatkozta, miszerint alkalmi munkásként „mentős.” Nem közli, hogy hol.

A magánvádló-sértettnek a tanúkenti kihallgatása kapcsán a jegyzőkönyv 7-8-9. oldala a tanú vallomását helyesen tartalmazza.

Az (5) bekezdésben annyi pontosítás szükséges, hogy a sértettet a vádlott hátulról, de oldalvást lökte el. Nem kellett, hogy a lökésnél teljesen a sértett háta mögé álljon, hiszen a lépcső kialakítása olyan, hogy az ellökéshez ehhez nem volt erre szükség.

A jegyzőkönyv tartalmilag hiányos abban, hogy nem tartalmazza, hogy a magánvádló-sértettet a tanács elnöke az ún. „vádlottak padjára” a vádlott mellé ültette le.

Magánvádló bizonyítási indítványként kérte, hogy a Bíróság - még az igazságügyi orvos-szakértő meghallgatása előtt - rendelje el és folytasson le a Be. 119.§-a, 121.§-a és 304.§ (2) bekezdése alapján **helyszíni szemlét és bizonyítási kísérletet a bűncselekmény körülményeinek megállapítására a [REDAKTOR]** tethelyen.

A helyszíni szemle és bizonyítási kísérletre magánvádló kérte [REDAKTOR] tanú megidézését.

A jkv. 10. oldalán, a (2) bekezdésben [REDAKTOR] maga is elismeri, hogy perben haragban áll sértett-magánvádlóval. Minderre a körülményre tekintettel – a tanú elfogultságra figyelemmel - a tanúvallomás objektívnek nem tekinthető.

(12) bekezdés: Hanganyagok vannak arra, hogy [REDAKTOR] [REDAKTOR] [REDAKTOR] an veszekedtek. Tehát megállapítható, hogy a kapcsolatuk nem volt jó; csak most jó, amikor a magánvádló-sértettet „kell valamivel bántani.”

A jkv. 11. oldalával kapcsolatos észrevételek, megjegyzések:

(1) bekezdés: [REDAKTOR] ért költözött haza a [REDAKTOR] [REDAKTOR] [REDAKTOR] a, mert kiadta a Csobánka téri lakást és hogy állandóan szemmel tartsanak és zaklassanak engem.

(3) bekezdés: Amikor a sértett „beszorult” a lakásban a 12 nm-re, ez 2011 tavaszától volt, miután mindent lezártak, és sértett nem is tudott takarítani.

(4) bekezdés: Hanganyagok vannak arról, hogy Ők hergelték a sértettet. [REDAKTOR] zonyú arogáns volt ezekben az időkben. Szilveszterkor hasba rúgott embereket és rajtam töltötte ki minden bosszúságát. (hanganyag róla)

(6) bekezdés: Nem igaz egy szó sem. Mindezeket Ő tette velem. (Lásd: köpködés a Dabasi Járásbíróság büntető ítélete)

(8) bekezdés: Az anyák napjával kapcsolatban a jegyzőkönyvből kimaradt, hogy bírói kérdésre, miszerint anyák napja van, nem kellene másként gondolnia az édesanyjára?

Ez a válasz hangzott el, de kimaradt a vádlott nyilatkozata, miszerint: „a párja édesanyjának vesz inkább ajándékot, mint az anyjának.”

(10) bekezdés: Azért nem készült felvétel „a megtűrről,” mert nem hangzott el!

Utolsó előtti bekezdés: Ha [REDAKTOR] tanú fent volt, honnan gondolta, hogy ellökött [REDAKTOR] és miközben telefonált is. Valamint ez a beszélgetés december 30-án hangzott el közöttük.

[REDAKTOR] vádlott azt vallotta, amikor lejöttek a sértett-magánvádló fényképezett és [REDAKTOR] vette a gépet a sértettől. Itt [REDAKTOR] tanú azt vallja, konyhában álltunk és elkezdtem takarítani az üveget. A sértett magánvádló azonban ekkor nem volt ott. Azért menekült el [REDAKTOR] mert elvittem a gépem és kivették a SIM kártyát, amit a rendőrök jelenlétében adtak vissza. Dabasi Járásbíróságon kiderült, hogy semmilyen kés nem szerepelt az esetben.

A jkv. 12. oldalával kapcsolatos észrevételek, megjegyzések.

A tanú vallomásának ellentmond a hanganyag.

A (6) bekezdésben a magánvádló jogi képviselőjének kérdésére [REDACTED] tanú csak „feltételezem”-mel válaszolt, hiszen ha ott volt, akkor látnia kellett a telefont és azt is hallania kellett, hogy beszélek. (Hanganyagon ez egyértelmű!)

A (7) bekezdésében [REDACTED] tanú megtagadta a választ. Azonban a bíróságnak figyelmeztetnie kellett volna arra, hogy a vallomástételt nem tagadhatja meg, mivel a mentességi joga ellenére vallomást kívánt tenni. Ezen nyilatkozatot követően a Be. nem engedi meg – bizonyos kérdések tekintetében – a szelektív tanúvallomás tételt.

Ha a tanú, mint hozzátartozó a vallomás tételt nem tagadja meg, akkor a kérdés felmerülésekor az adott kérdés tekintetében a vallomástételt megtagadása esetén a tanúnak közölnie kell, hogy a vallomás tételt miért tagadja meg. Ez azonban a jegyzőkönyvből kimaradt, mivel a tanács elnöke ezzel kapcsolatos kérdést a tanúnak nem tett fel. [Lásd Be. 69.§ (2) bekezdés, 82. § (1) bekezdés a) pontja, 82.§ (2) bekezdés]

Kimaradt a jkv-ből, [REDACTED] azon vallomásának rögzítése, hogy „lefogtuk, és elvettük a gépet!” A magánvádló észrevételezésemkor javította [REDACTED] ehát nem pontos a jkv-vezetés!

A jkv. 13-14. oldalán rögzített, [REDACTED] tanú által tett vallomás – mivel mindenben alapvetően ellentétes a nyomozó hatóság előtt tett tanúvallomással és a való tényekkel - véleményem szerint nem felel meg a valóságnak.

A tanú a haragja alapjául szolgáló magánvádló „csúnya” viselkedését nem fedte fel. Mint haragos tanú által a bírósági eljárásban tett vallomást kérem a bizonyítékok köréből kirekeszteni, és tanú nyomozás során tett vallomását kérem bizonyítékként értékelni. A tanúval szemben kérem a hamis tanúzás miatti felelősség érvényesítését [Lásd Be. 171.§ (2) bekezdés, Btk. 272.§ (1) bekezdés, 274.§]

A jkv. 15. oldalán a tanúmeghallgatás bíróság által történő befejezése után a tárgyalóteremben történtek rögzítése nem felel meg a jegyzőkönyvben foglaltakkal.

A tanúhoz a magánvádló-sértett kívánt kérdést intézni, azonban az idő előrehaladottságára tekintettel a tanács elnöke azt mondta, hogy lesz lehetőségem kérdezni. Ehhez képest azonban nem volt lehetősége, mert a tanú megidézésére nem került sor.

Ami ezután elhangzott az már hangzavarban történt, mindenki beszélt káosz volt.

A szóban kihirdetett végzésben a védői indítványra Tisztelt Bíróság elrendelte a magánvádló-sértett-tanú igazságügyi elmeorvos-szakértői vizsgálatát, amely azonban a jegyzőkönyvben nem szerepel. Az sem szerepel a jegyzőkönyvben, hogy a vizsgálat és szakvélemény beszerzése ellen a magánvádló jogi képviselője tiltakozást terjesztett elő a tárgyaláson, még az elnapolás előtt. Ezt sem tartalmazza a jegyzőkönyv.

7) A 2016. szeptember 5-én tartott tárgyalásra tekintettel magánvádló jogi képviselő a Be. 21.§ (1) bekezdés e) pontja és 23-§ (2) bekezdése alapján kizárási bejelentést terjesztett elő [REDACTED]

A kizárási bejelentést magánvádló a következőkre alapította:

a) véleménye szerint a bíró megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát a magánvádló képviselőjének akkor, amikor a bíró a magánvádlót a vádlottak padjára ültette a 2016. szeptember 5-ei tárgyaláson, hivatkozva a Váci Járásbíróság előtt mintegy 15 éve fennálló, kialakított szokásjogra.

b) a bíró a 2016. április 29-én tartott tárgyalásról készült jegyzőkönyvet a magánvádló jogi képviselőjének a 2016. szeptember 5-ei tárgyalás előtt nem küldte meg, annak átadására csak az elnapolt tárgyaláson, 2016. szeptember 5-én került sor. A magánvádló és jogi képviselője erre tekintettel a 2016.

szeptember 5-ei tárgyalásra nem tudott felkészülni, ezen tárgyalásra a 2016. április 29-ei tárgyalási jegyzőkönyvre nem tudott észrevételt tenni.

c) A bíró a tárgyalás elnapolása előtt nem adta meg a szót a magánvádló képviselőjének, hogy ő reagálhasson a védő által elmondottakra, amely elmondottak alapvetően a magánvádló jogi képviselőjével szemben alaptalan, a büntető eljárásnak a magánvádló jogi képviselője tevékenységével össze nem függő tényeket és véleményt fogalmazott meg. Ez sérti a feleknek - jelen esetben a magánvádlónak - az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt törvény előtti egyenlőségét.

d) A bíró a tárgyalás elnapolása előtt már (mintegy 15 percig tartó) szünetet rendelt el amiatt, hogy megfontolja, hogy az ügyről lemond-e. Ebben a közlése szerint azért nem döntött, mert a járásbíróság elnöke nem tartózkodott a hivatalában, akivel szeretett volna konzultálni azon okból, hogy az ügyről lemondjon-e vagy nem, mivel ismert volt a bíró előtt az a tény, hogy a járásbíróságon egy büntető tanács működik, s lemondása esetén másik bíróság kijelölése szükséges a büntetőper folytatására. Majd a bíró a tárgyalás folytatása után, ugyanezen okból napolta el a tárgyalást. Magánvádló álláspontja szerint a tárgyalás elnapolása [Be. 287-§ (1)-(2) bekezdés] nem lehetséges olyan okból, hogy a bíró a Be. 24. § (6)-(7) bekezdése alapján az ügyről való lemondását megfontolja.

e) Ezenkívül a tárgyalás elnapolását követően a vádlott és védője, valamint [REDACTED]

– a bíróval a tárgyalóteremben maradtak, ott a bíróval és jegyzőkönyvvezető jelenlétével eszmecsere folytattak. A bíróval a védő, a magánvádló és jogi képviselője távozását követően is, mintegy 20 perc múlva is, még a tárgyalóterem bírói bejáratánál négyszemközt beszélgettek.

A fentiekre tekintettel magánvádló és magánvádló jogi képviselője véleménye szerint a bírótól a büntető eljárás lefolytatására és az ügy elfogulatlan megítélésére nem várható. Erre tekintettel kéri a bíró kizárását.

8) A Váci Járásbíróság a [REDACTED] [REDACTED] bíróval szemben a kizárási bejelentésről nem hozott határozatot.

Feltehetően dr. [REDACTED] saját kizárásához hozzájárult és a Bíróság elnöke így jelölt ki már bírót a büntetőper tárgyalására. Sem a járásbíróság ítélkező bírója, sem pedig a bíróság, elnöke a kizárást tevő magánvádlót nem tájékoztatta írásban arról, hogy kizárási bejelentésének mi lett a sorsa.

A büntetőperben ezt követően [REDACTED] [REDACTED] árt el.

A magánvádlóval nem közölték, hogy a bíró változásra milyen okból került sor, mivel dr. Redlné dr. Mészáros Ildikó továbbra is a járásbíróság állományában ítélkezett.

II. A Váci Járásbíróság 6. B. 68/2016/14. sorszámú, első fokú ítélete

9) A Váci Járásbíróság a 2017. május 10. napján kelt és kihirdetett 6. B. 68/2016/14. sorszámú ítéletével [REDACTED] vádlottat az ellen testi sértés miatt emelt vád alól felmentette. Kötelezte a magánvádlót 10.000,- Ft eljárási illetéknek és 49.636,- Ft bűnügyi költségnek az állam javára, felhívásra történő megfizetésére.

Az ítélet indokolás szer [REDACTED] vádló feljelentést tett, amely 2013. január 7. napján kelt, s a Szentendrei Rendőrkapitányság 2013. január 8-án vette át. Ezen feljelentés a Szentendrei Járásbíróságra 2015. május 19. napján érkezett.

A magánvádló feljelentésében foglalt tényállás szerint [REDACTED] [REDACTED] alatti ingatlanban nézeteltérés, vitatkozás történt, amelynek során a vita hevében [REDACTED] s [REDACTED] dalmazta, leköpte, majd ezt követően a kezét a konyhánál levő polcon felállított üvegekbe

A szakértő ugyanis a 2013. december 8-ai szakvéleményében már úgy nyilatkozott, hogy kérdés tényszerű eldöntése, mely szerint a kéz sérülése, illetve egyéb sérülések ténylegesen hogyan keletkeztek, orvos szakértői eszközökkel nem lehetséges. Szakértői szempontból a sérülések vonatkozásában csak a lehetséges mechanizmusok határozhatók meg és véleményezhetők. [REDACTED] [REDACTED] a személyes meghallgatásával a bűncselekmény elkövetését tagadta.

10

várható, melyek kimenetele és tartalma agresszív színezetű is lehet, iránya pedig mind a környezet, mind pedig ön maga ellen megnyilvánulhat. Családtagjai viszonyulásában egyfajta harcos attitűd vegyül. Beszámolója az őt ért sérelmekkel kapcsolatosan utal arra, hogy azok személyesen átélt történések, azonban élményei a külvilágból érkező impulzusok esetenként torzított megélésenként értelmezhetőek. Hajlamos, hogy környezetének negatív szándékot tulajdonítson. Orvosi dokumentációja szerint többször kezelték pszichiátriai osztályon hangulati élettzavarai miatt, esetenként pszichotikus, illetve schizoid tünetekkel, impulzus kontroll zavarral. Ezen pszichés elváltozások kórosnak tekinthetők és hatással lehetnek az általa elmondottak realitással való kapcsolatára.”

[Megjegyzendő: A bírósági ítélet nem tartalmaz tényeket arra, hogy ezek a (többszöri) kezelések mikor voltak magánvádlnál.

A szakvélemény – egyrészt a készítés ideje – (6 évvel korábbi az ítélet meghozatala napjához képest), másrészt, annak rögzítése nélkül, hogy a szakvélemény beszerzése [REDACTED]

[REDACTED]ntető-perben, a szakértői vélemény kiegészítése nélkül felhasználni.

A szakértői vélemény ugyanis a magánvádlna téves megállapításokat tartalmaz.]

A bíróság okirat bizonyítékként értékelte [REDACTED]

[REDACTED] 15/26. számú ítéletét.

A bíróság okirati bizonyítékként értékelte a Dunakeszi Járásbíróság 5. B. 323/2012/29. sorszámu, 2014. július 7-én jogerős végzését, amelyben [REDACTED]nyű testi sértés miatt a büntető eljárást megszüntette. Ezen végzés indokolása szerint [REDACTED]vádlnó a feljelentettek ellen testi sértés vétsége és más bűncselekmények miatt feljelentést tett 2011. április 26-án, május 19-én, május 24-én, május 30-án, augusztus 4-én, szeptember 12-én, október 3-án november 4-én és december 6-án. Ezt követően a magánvádlnó a tárgyaláson valamennyi bűncselekmény miatt a vádat elejtette.

A bíróság szerint a vádlottal szemben egyetlen terhelő bizonyíték a magánvádlnó vallomása. Vallomását semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá. A magánvádlnó sérüléseit – saját maga által is bevallottan a lépcsőre esés miatt szenvedte el, sem a látélet, sem az orvos-szakértői vélemény nem utal arra, hogy a lépcsőre esés más személy – így a vádlott –tevékenysége következtében, azaz lökése miatt történt volna. A magánvádlnó vallomása nem csupán elégtelen bizonyíték a cselekmény állítása szerinti megtörténtének megállapításra, hanem következetessége ellenére, nem kizárhatóan befolyásolt mivolta okán, kétséget kizáró erejű bizonyítékként semmiképp sem vehető figyelembe.

A bíróság elfogadta a vádlott vallomását, aki az eljárás során végig következetesen tagadta a bűncselekmény elkövetését. A vádlott hivatkozását alátámasztotta testvére, K[REDACTED]nű következetes és a vádlottal egybehangzó vallomása. A vádlott azon hivatkozását is alátámasztották [REDACTED]valamint a bírósági eljárásokkal kapcsolatos bizonyítékok, a hangfelvételek, és magánvádlnó tárgyalási viselkedése, hogy a magánvádlnó nem kizárhatóan érdekelt a vádlott megbüntetésében, célja az, hogy a bíróság a vádlottat elítélje.

Mindezen okfejtésre tekintettel a bíróság nem fogadta el a magánvádlnó vallomását – mint a vádlottat terhelő egyetlen bizonyítékot – tekintettel arra, hogy a bíróság álláspontja szerint az eljárás során beszerzett bizonyítékok fényében a magánvádlnó szavahihetősége megkérdőjelezhető. A bizonyítási indítványok elutasításával kapcsolatos indokolásban is kifejti a bíróság, hogy a magánvádlnó tárgyalási viselkedése kifejezetten az eljárás elhúzására irányult, mely arra utal, hogy az ügyet fel kívánja használni a vádlott ellen. Mindezekkel kapcsolatban a bíróság értékelte a szakértői véleményben foglaltakat is, különös tekintettel a magánvádlnó személyiségére tett utalásokkal kapcsolatban.

A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján arra a következtetésre jutott, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, kétséget kizáróan, tényként nem lehetett azt megállapítani, hogy a vád szerinti bűncselekményt a vádlott elkövette volna, ezért a bíróság a vádlottat az ellene az 1978. évi IV. törvény (Btk.) 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a szerint minősülő testi sértés vétsége miatti vád alól – bizonyítottság hiányában – a Be. 6. § (3) bekezdése b) pontja alapján felmentette. A bíróság a Btk. 2.§-

a alapján az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvényt alkalmazta. Az eljárás során az Itv. 42.§-a szerint lerovandó illeték megfizetésére a magánvádló köteles a Be. 514. §-a alapján.

A magánvádló bizonyítási indítványait a bíróság az ítélet V. részében foglalt indokolásra tekintettel elutasította.

A magánvádló bizonyítási indítványainak elutasítását követően a bíróság az ítélet végén az alábbiakat rögzítette – „*mintegy kilépve a bekötött szemű (s így pártatlannak látszó) Justitia szerepéből*” – és az egész járásbíróóság részéről a vádlott mellé állva:

„A bíróság megjegyzi továbbá, hogy a magánvádló a tárgyaláson teátrálisan előadta azt, hogy ő magas vérnyomás betegsége miatt most olyan rosszul van, hogy a tárgyalást nem tudja folytatni, de eközben rajta semmilyen rosszullet tünete nem látszódott, sőt a bíróság azon engedélye, mely szerint kihallgatásakor ülve teheti meg vallomását úgy reagált, hogy ő inkább állva maradna, mert úgy jobban érzi magát. A magánvádló és jogi képviselője többször jelezték a bíróságnak, hogy a bíróság hívjon mentőt, mert annyira rosszul van a magánvádló, sőt a magánvádló a tárgyalás közben több alkalommal teátrálisan megmérte a vérnyomását is. Mindeközben folyamatosan észrevételeket, jognyilatkozatokat tett, sem testtartásán, sem arcszínén, arc kifejezésén, mozdulatain, nyilatkozatain nem látszott, érződött az, hogy bármilyen szinten is rosszul lenne. Mindezekre tekintettel a bíróság a mentőszolgálat kihívása felől nem intézkedett, azonban felszólítására- mely szerint, ha olyan rosszul érzi magát a magánvádló, akkor lehetősége van neki vagy jogi képviselőjének kihívni a mentőket – egyikük sem intézkedett e felől. A bíróság megjegyzi ezen túlmenően, hogy hivatalos feljegyzésében rögzítette, hogy a tárgyalás után több mint egy órával a magánvádló és jogi képviselője a bírósággal szemben található kávézóból jött ki, szemmel láthatóan kedélyesen beszélgetve, majd ezt követően a magánvádló beszállt a gépkocsijába és elhajtott. A magánvádlón ekkor sem látszott semmi fajta rosszullet jele, vagyis mindezekből alapon lehet mindazokra következtetni, hogy a magánvádló és jogi képviselője a magánvádló betegségét, illetve állítólagos rosszulletét az eljárás elhúzóására próbálták felhasználni.”

A magánvádló fellebbezése

10) Magánvádló az első fokú felmentő ítélet ellen a vádlott terhére fellebbezést terjesztett elő a vádlott bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása végett.

A 2017. december 8-én kelt fellebbezési indokolási iratában az alábbiakat terjesztette elő.

a) Egyrészt az első fokú eljárás során elkövetett eljárási jogszabálysértésekre tekintettel elkövetett hibák csak az első fokú tárgyalás megismétlésével orvosolhatók [Be. 375.§ (1) bekezdés]; másrészt az első fokú ítélet oly mértékben megalapozatlan [Be. 351.§ (2) bekezdés], hogy azok a Törvényszék előtti eljárásban - mivel a magánvádló fellebbezése a vádlott terhére került előterjesztésre - nem küszöbölhetők ki.

b) A Be. 375.§ (1) bekezdése alapján fennforgó eljárási szabálysértéseket az alábbiakban jelölte meg:

ba) Az első fokú bíróság ítélete meghozatalánál megsértette a tárgyalás folytatatlagosságára (közvetlenségre) vonatkozó törvényi előírásokat. E tekintetben nemcsak arról van szó, hogy a bíróság úgy tartott tárgyalást, hogy időközben a több mint 6 hónapos idő eltelt, hanem az ügyben tanácsváltozásra is sor került.

A Be. 287.§ (3) bekezdése értelmében mivel a 2016. szeptember 5-én tartott tárgyalás és a 2017. május 10-ei tárgyalás között **több mint 6 hónap eltelt és az ügyben tanácsváltoztatásra is sor került, a tárgyalást előlről kellett volna a bíróságnak kezdenie.**

A bíróság a tárgyalást a tanúk megidézése és kihallgatása nélkül folytatta le, a jegyzőkönyvben nem került rögzítésre és a magánvádló sem került tájékoztatásra arról, hogy a Be. 287.§ (4) bekezdése értelmében az ismertetésre észrevételt tehet, és az ismertetés kiegészítését kérheti. Különösen ez azért lett volna fontos, mert a bíró által ismertetett jegyzőkönyvi részletekből nem állapíthatók meg, hogy az a büntető eljárás iratainak a büntető eljárás mely fázisában keletkezett, mely oldalán levő szövegrészek tekintetében került ismertetésre. **Az eljáró bíró által ismertetett szövegrészek így utólag nem rekonstruálhatók.**

A magánvádló erre tekintettel a Be. 494.§ (2) bekezdése, illetve 495. § (1) bekezdése szerinti **vádképvisellel kapcsolatos jogait nem tudta gyakorolni.**

Megjegyzendő: a magánvádló jogi képviselője többszöri írásbeli kérésére a magánvádló - a **2017. december 18-án kelt fellebbezés** indokolásáról készült beadvány elkészítéséig - nem kapta meg a 2016. szeptember 5-én tartott tárgyalásról szóló jegyzőkönyvet, arra nem tudott észrevételt tenni.

bb) A magánvádlónak a 2017. május 10-ei tárgyaláson fennálló rossz egészségi állapotára tekintettel a magánvádló tanúként való kihallgatását el kellett volna halasztani, és a tárgyalást el kellett volna a bíróságnak napolni. Magánvádló Mv/1 számon - a Törvényszék számára - alatt orvosi igazolást csatolt az egészségi állapotával kapcsolat tényről.

A bíróságnak – ha a bíró nem rendelkezik orvosi képzettséggel – nincs módja annak megítélésére [Be. 99. § (1) bekezdés], hogy a tanú egészségi állapota miatt kihallgatható állapotban van-e. A bíró nem volt hajlandó tanú vérnyomásmérőjének megtekintésére, illetve annak jegyzőkönyvben való rögzítésére sem.

A magánvádló a tárgyaláson egészségi állapotára is tekintettel azért jelent meg, mert a magánvádas eljárásban a távolmaradása a Be. 507.§-a alapján vádelejtésnek minősült volna.

Az eljárás során a vádlott tagadására tekintettel nem került sor a magánvádló, mint tanú és a vádlott között a Be. 124.§ (1) bekezdésében foglalt módon a szembesítésére.

bc) A járásbíróság a 2017. május 10-ei tárgyaláson alaptalanul, az büntető eljárást megelőző nyomozás adataival szemben indokolatlanul tagadta meg a magánvádló bizonyítási indítványainak teljesítését, a magánvádló e minőségében így nem tudott eleget tenni a Be. 4.§ (1) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségének.

Különösen fontos lett volna, hogy a járásbíróság teljesítse a magánvádló bizonyítási indítványát, mivel e nélkül a Be. 28.§ (1) és (7) bekezdésében foglalt magánvádlói feladatát sem tudta teljesíteni.

A 2017. május 10-ei tárgyaláson a bíróság a magánvádlónak az alábbi bizonyítási indítványait utasította el:

bca) - annak megjelölésére, hogy mely hangfelvétel utal arra, hogy [REDACTED] elkövette a cselekményt, a magánvádló – mivel a büntető eljárás során több hangfelvételt csatolt be (amelyeket a bíróság a tárgyaláson nem ismertette) határidőt kért; **(Végzés I.)**

bcb) - helyszíni szemlét és bizonyítási kísérletre vonatkozó indítványt arra vonatkozóan, hogy be lehet-e látni a konyhából a lépcsőfeljáróra **(Végzés- II.)**

bcc) - A 2012. december 27-ei rendőri jelentés bekérését a Szentendrei Rendőrkapitányságtól, amelyet a helyszínenre kiérő rendőrök készítettek. **(Végzés IV.)**

bcd) - A 2016. április 29-ei jegyzőkönyvre (amelyet a magánvádló jelentős késedelemmel kapott meg) a magánvádló **2016. szeptember 11-én észrevételt tett**, amelyben kérte helyszíni szemle lefolytatását,

bce) - A magánvádló kérte hangszakértő kirendelését, annak megállapítására, hogy a hangfelvételen levő beszédek kitől származnak, illetve van-e olyan beszéd rész, amely a vádlottól származik. (Végzés-III.)

bcf) - Kérte a Dabasi Járásbíróság büntető ügyének beszerzését. (Végzés V.)

Magánvádló jelezte, hogy a 14. sz. jegyzőkönyvben kurzív szedéssel írt bírói nyilatkozatokat, közléseket, észrevételeket a szakértői kompetenciát érintő kérdésekben nem lehet figyelembe venni, mivel ebben a kérdésben szakértőt kellett volna kirendelni a Be. 300. §-a alapján a vádlott tagadása miatt.

Az iratok beszerzését a bíróság indokolatlanul mellőzte.

A bíróság a büntető eljárás bírósági szakaszában a Váci Járásbíróság előtt csatolt hanganyagot [amely feltehetően a 2016. szeptember 5-én tartott tárgyalási jegyzőkönyv melléklete (a magánvádló ekkor csatolta be) – amely jegyzőkönyvet a magánvádló kérése ellenére a bíróság a mai napig nem küldte meg] a bizonyítási eljárás anyagává kellett volna az első fokú bíróságnak tennie, amely nem történt meg.

Az első fokú bíróság 14. sz. jegyzőkönyvében rögzített iratismertetésből nem állapítható meg, hogy mely eljárásban keletkezett, mikori keltezésű iratok ismertetésére (illetve azoknak a feltalálási helye hol található: a bírósági vagy a nyomozati iratokban) került sor a 2017. május 10-ei tárgyaláson a Be. 301. § (3) bekezdése alapján.

Az igazságügyi orvos-szakértő meghallgatása a Be. 299. § (3) bekezdése alapján mellőzhetetlen lett volna, mivel a tárgyalást a Be. 287. § (3) bekezdése alapján előlről kellett kezdeni, de korábban a bizonyítási eljárás során a szakértőt nem hallgatta meg a bíróság. A magánvádló a 2016. április 19. napján kelt vádindítványában kérte [REDACTED] nyilatkozatát nem vonta vissza.

bd) Az első fokú bíróság a magánvádló egészségi állapotára vonatkozóan nem használhatta volna fel azt a hivatalos feljegyzést [Be. 78. § (4) bekezdés], amelyre a bíróság az ítéletében utalt [Lásd indokolás 8. oldal utolsó bekezdését], azonban az a tény, amelyre a bíróság utal az ítélet kihirdetését követően keletkezett.

A hivatalos feljegyzést a büntető eljárás résztvevői nem ismerhették meg, arra észrevételt nem tehettek, így az nélkülözi a Be. 76. § (2) bekezdésében foglalt hivatalbóliség, valamint a Be. 77. § (1) bekezdésében foglalt törvényesség követelményét.

Megjegyzendő: az ítéletben meg nem jelölt személy, akitől a hivatalos feljegyzésben rögzített információ származik, semmilyen kompetenciában nem volt a 2017. május 10-éig a Váci Járásbíróságon folyamatban volt büntető eljárással, ha csak az nem az, hogy a magánvádló és a jogi képviselője a presszóban mikor betért a tárgyalás után egy kávéra, látta, hogy ott tartózkodik e per korábbi bírója: d [REDACTED] bíró, így az ítélet indokolásában hivatkozott feljegyzés ettől a bírótól származó információátadással készülhetett. Magánvádló jelzi: e bíróval szemben előterjesztett kizárási bejelentésre tekintettel a bíró lemondott az ügyről és az ügy átszignálásra került [REDACTED] bíróra.

be)Kifejtette, hogy az első fokú ítéletnek a bizonyítási indítványok elutasítása tekintetében tett indokolása nem felel meg az okszerűség és a törvényesség követelményének.

c) – az e törvényben meghatározott kivételekkel – büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok áll fenn,

A Be. 305. § (1) bekezdése szerint, „a bíróság a bizonyítás eredményéhez képest az ügy teljesebb felderítését tartja szükségesnek, hivatalból vagy indítványra további bizonyítás felvételét, illetőleg bizonyíték megszerzését rendelheti el. Ha ez nyomban nem lehetséges, a bíróság a tárgyalást elnapolja, és a bizonyítást az új határrnapra kitűzött tárgyaláson veszi fel.”

yi orvosszakértő meghallgatása.]

pontosan meg nem határozható módon - a lépcsőn elesett, ennek következtében bal combjának

külső részét, illetve bal tomporát megütötte, mely miatt 8 napon belül gyógyuló zúzódásos sérülést szenvedett.”

A bíróság ítélete csupán a 2012. óta folyó nyomozati eljárásban és bírósági eljárásban keletkezett tanúvallomásokat vizsgálta.

E körben magánvádló jelzi, hogy [REDACTED] anúvallomását e körben a vádlott kimentése tekintetében nem lehetett értékelni, mivel a vádlotti cselekménnyel időbeli és tárgybeli összefüggésben álló cselekményét [REDACTED] al elkövetett cselekményét a Dabasi Járásbíróság bűncselekménynek minősítette és megrovásban részesítette. Azonban magánvádló kiemelte e tekintetben, hogy [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ajokból ítélve vádlott cselekményét nyilvánvalóan ellökésnek ítélte, és miután hallotta anyja jajveszékelését a vádlottól az emeletről leszólt, hogy „Miért lökted el?”, de a vádlott azt válaszolta, hogy nem ő lökte el.

Ezt a tényt pedig a 2013. március 4-én készült, dr. [REDACTED] aszságügyi orvos-szakértő véleménye is alátámasztotta. A szakértő ebben a „friss” véleményében nyilatkozott, hogy magánvádló „2-3 rendbeli erőbehatással járó sérüléseket szenvedett el”, amelyek keletkezhettek „úgy, hogy meglökték, elesett.”

Ebből következően ezek a sérülések erőbehatás nélkül, sima elesés következtében nem keletkezhetek volna a magánvádló testén.

Erre tekintettel mivel a Be. 373. § (1) bekezdés III. a)-b) pontban foglalt hatályon kívül helyezési okok fennállanak: azaz az első fokú bíróság az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan, illetve az indokolás a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes.

bf) Az első fokú bíróság jogszabálysértést követett el, amikor a magánvád alapján folyó büntető eljárásban **felhasználta és értékelte a közvéadás zaklatás bűncselekmény miatt indított büntető eljárásban a nyomozóhatóság által beszerzett, [REDACTED] vádlott által csatolt, a Bűnügyi Szakértő- és Kutató Intézet által 2011. szeptember 6-án készített pszichológiai szakvéleményt, amely vádlottra [REDACTED]**

vonatkozó részében lehetett volna figyelembe venni, és az ítéletben, illetve az ítélet meghozatalánál értékelni. **A vádlottat és a bíróságot sem jogosítja fel jogszabály arra, hogy a vádban foglaltakon kívüli tényekre vonatkozó bizonyítékot értékeljen.**

Erre tekintettel magánvádló kérte az ítéletből a személyére vonatkozó közlés [ítélet indokolása 5. oldal 2 bekezdés K [REDACTED] [REDACTED] agánvádlót érintő harmadik része] mellőzését.

A magánvádló ezt abból a szempontból kérte kiemelten kezelni a II. fokú bíróság részéről, hogy az első fokú bíróság a magánvádlót – helytelenül és kellő ténybeli alap nélkül – kimondottan szavahihetetlen személynek bélyegezte meg, és ezt a szakértői véleményt a magánvádlóval szemben használta fel bizonyítékként a magánvádló személyiségére a szakvéleményben foglalt utalásokkal kapcsolatban. Magánvádló jelzi, hogy a 2011. szeptember 6-án készült pszichológiai szakvélemény akkor készült, amikor a magánvádló [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] zéről kérlelhetetlen atrocitások (zaklatások) közepette élt, és – újabb szakvélemény nélkül – a 2017-ben hozott ítélet megalapozására nem volt alkalmas.

11) Magánvádló kifejtette, hogy álláspontja szerint az első fokú bíróság ítélete a Be. 371. § (1) bekezdése alapján – a másodfokú eljárás ki nem küszöbölhető megalapozatlanság okából – is az alábbi indokok miatt hatályon kívül helyezésre szorul.

a) Az első fokú bíróság a magánvádas eljárásban észlelhette, hogy a magánvádló személyét bizonyítottan a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] szám alatti családi házban lakó családtagjai részéről (K[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a) számtalan, folyamatos, a magánvádló életkörülményeit súlyosan hátrányosan érintő és személyiségi jogait sértő atrocitás érte 2011. évben (április 26.; május 19.; május 24.; május 30.; augusztus 4.; szeptember 12.; október 3.; november 4.; december 6.) amely cselekmények miatt a Dunakeszi Járásbíróságon 5. B. 357/2012/29 sz. végzésével a 2014. július 7-én tartott tárgyaláson a magánvádló a vádat elejtette.

Emellett értékelendő az a tény is, hogy [REDACTED] vádlotti cselekmény előzményeként ugyanezen a napon a magánvádló terhére elkövetett bűncselekmény miatt a Dabasi Járásbíróság a 6. B. 357/2015/26.sz. ítéletével bűnösnek mondta ki becsületsértés vétségében és megrovásban részesítette.

[REDACTED] vallomását ennél fogva – az édesanyjával szemben – a bíróság nem tekinthette elfogulatlan vallomásnak, illetve tárgyalagos bizonyítéknak.

A 2012. december 27-ei elkövetési időt követően a magánvádló nyomban a rendőrségen feljelentést tett, majd a feljelentését 2013. január 8-án a Szentendrei Járásbíróságon [REDACTED] [REDACTED] len joghatályos magánindítványt terjesztett elő.

Eljárás során tehet a magánvádlót sohasem motiválta az eljárás elhúzására törekvés. [Ennek ténybeli alapja az, hogy a **2013. január 8-ai magánindítványhoz** képest a magánvádas bűncselekményben a bíróság előtti *személyes meghallgatásra* **2015. december 4-én** került sor, majd az első fokú ítélet meghozatalára **2017. május 10-én**.

Az eljárás elhúzódása a Váci Járásbíróságon következett be, ahol a magánvádas bírósági eljárásban több mint 4 év után született első fokú ítélet.

b) A bíróság a magánvádló által becsatolt (nyomozati iratokból leválasztott) hanganyagból észlelhette a vádlottnak az édesanyjával kapcsolatos durva, gyermekhez nem méltó szóbeli nyilatkozatát. A hanganyag – a vádlott állításával szemben – nem lett összevágva, azonban ezt csak hangszakértő tudta volna megállapítani, mivel a bíró olyan szakmai kompetenciával ismeretei szerint nem rendelkezett, hogy ezt megítélje a hanganyag meghallgatását követően.

A hanganyag tartalmazza, hogy a vádlott és [REDACTED] megállapodtak abban, hogy miként próbálják eltusolni a magánvádló által elkövetett jogellenes cselekményeket.

A bíróság a magánvádas eljárásban becsatolt hanganyagot nem vette a bizonyítási eszközök közé, és azt nem értékelte, amelyre a magánvádas eljárásban a magánvádló hivatkozott. Ezért magánvádló kérte, hogy ezt a II. fokú bíróság a II. fokú eljárás során, mindkét hanganyagot hallgassa meg és bizonyítékként értékelje.

Magánvádló kiemelte, úgy véli, hogy mivel a vádlott is elismerte hogy a hanganyagon egy részében az ő beszéde hallható, a hangszakértői vizsgálatnak ki kellett volna arra térnie, hogy a vádlott által saját hangjának elismert részek mellett ezen hangnak megfelelő mely kiterjesztések szerepelnek még a felvételen, és azok mikor kerültek felvételre.

A hangfelvétel tekintetében a magánvádló tudott volna arra nyilatkozni, hogy a hangfelvétel egyes fájlaiban mely személyeknek a hanganyaga szerepel. A szakértő azzal kapcsolatban is tudott volna nyilatkozni, hogy a hanganyag valóban megvan-e vágva, vagy több, eltérő időben felvett hangfelvétel követi egymást.

A vádlottnak a hanganyagon levő tartalomra vonatkozó tagadó nyilatkozatát – a vádat képviselő magánvádló indítványa alapjáén - a bíróságnak ellenőriznie kellett volna.

A bíróság a vádlottnak Németországból való hazaérkezésének körülményeiből nem vonta le azt, hogy a vádlott szavahihetetlen. Korábban a vádlott úgy nyilatkozott, hogy gépkocsival érkezett haza hosszú út után, később pedig már Londonból repülővel való érkezését állította.

c) Az első fokú bíróság nem vett figyelembe azt, hogy magánvádló sohasem állította, hogy elment mellette a vádlott a lépcsőn (Lásd 14. jkv. 6. oldal). Ezt a vádlott a korábbi vallomásaiban állította. Tehát a vádlott vallomásának ellenőrzése érdekében lett volna szükség a helyszíni szemle [Be.119.§ (1)-(2)-(3) bekezdés], bizonyítási kísérlet [Be. 121. § (1) bekezdés] megtartására.

A 14.jkv.-re tett észrevételében a magánvádló már rögzítette, hogy a jegyzőkönyv tévesen tartalmazza a vádlott által vallottak sorrendiségére vonatkozó tényeket. A vádlott mondta először, hogy a magánvádló leöntötte kromofággal a kocsiját és a magánvádló nyilatkozta ezután, hogy ez nem igaz.

Jogszabálysértőnek állította, hogy a járásbíróság a hangfelvétel meghallgatása során **nem rögzítette a jegyzőkönyvben, hogy a meghallgatott hangfelvételen kinek a részéről milyen tartalmú beszéd hangzik el, és a büntetőeljárás résztvevőit erre kellett volna nyilatkoztatnia a bíróságnak. Ennek elmaradása súlyosan sérti a Be. rendelkezését.**

d) A bíróságnak nem volt oka arra, hogy a büntető eljárásban bizonyítékként [redacted] a bírósági eljárás során megváltoztatott vallomását bizonyítékként értékelje. Hiszen maga a tanú állította, hogy a magánvádlóval összeveszett. **A tanú által így a 2013. február 18-án a rendőrségi eljárásban tett vallomását kellett volna értékelni.** [Magánvádló megjegyzi: [redacted]ja volt.]

e) [redacted] ügyi szakértő meghallgatása nélkül az első fokú ítélet meghozatala megalapozatlan. A szakértő ugyanis a **2013. március 4-én** adott szakvéleményében **kategórikus véleményt terjesztett elő, arra vonatkozóan, hogy a sérülések erőbehatás következtében keletkeztek!** A meglökés folytán történt elesés válthatta ki azokat.

A kézsérülés tekintetében – közel egy év után – (feltehetően miután megismerte a vádlott nyilatkozatát) a szakértő a **2013. december 8-án** adott kiegészítő szakvéleményében úgy nyilatkozott, hogy ez a sérülés keletkezhetett az üvegek feldöntéséből eredően is, azonban arra hogy a többi sérülés miként keletkezett orvos-szakértői eszközökkel nem határozhatók meg, csak a lehetséges mechanizmusok határozhatók meg és véleményezhetők. Nyilvánvaló utóbbi esetkörre tartozott volna a szakértőinek azon kérdésben való nyilatkoztatása, hogy a látletben foglalt sérülések a magánvádló testének egyes részein keletkezhetett-e azáltal, hogy meglökés következtében a magánvádló a lépcsőre esett. Ennek elmulasztása sérti a Be. 109. §-át. **A szakértő ugyanis nem adta indokát annak, hogy a 2013. március 4-ei szakvéleményéhez képest mi az indoka a 2013. december 8-ai szakvéleményében foglalt változásnak.**

Utalt arra, hogy a szakértő meghallgatása nélkül a bíróság megalapozatlanul és tévesen következtetett arra, hogy a vádlott által elkövetett bűncselekményre utaló bizonyítékot mivel kizárólag a magánvádló tanúvallomása jelenti, így ezzel a többi bizonyítékra is tekintettel nem tekinthető kétséget kizáróan bizonyítottnak a bűncselekmény vádlott által történő elkövetése.

Magánvádló véleménye szerint a Be. 352. §-a alapján a fennálló megalapozatlanság a II. fokú eljárásban nem küszöbölhető ki - különösen arra is tekintettel, hogy a magánvádló fellebbezése a vádlott terhére, a vádlott bűnösségének kimondására irányul - így magánvádló kérte az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárásra utasítását a Be. 376. § (1) bekezdése alapján is.

12) A magánvádló kifejtette, hogy a 2013. január 8-ai feljelentése nemcsak ezen magánvádon alapuló testi sértés miatti büntető felelősségre vonás miatt, hanem közvédra üldözendő bűncselekményre is tekintettel történt. **Erre tekintettel az első fokú bíróság tévesen kötelezte a feljelentőt 10.000,- Ft eljárási illeték lerovására, mivel ennek nincs jogalapja.** Megjegyzendő: az első fokú bíróság nem is adta indokát annak, hogy a feljelentőt milyen jogi alapon terheli illetékfizetési kötelezettség.

Az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 52. § (1) és (3) bekezdése az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

52. § (1) A kizárólag magánvád alapján folyó eljárásban a feljelentés illetéke 10 000 forint, a fellebbezés illetéke 10 000 forint, a perújítási kérelem és a felülvizsgálati indítvány illetéke 15 000 forint.

[...]

(3) Nem tekinthető kizárólag magánvád alapján folytatottnak az eljárás, ha az ugyanannak a sértettnek a sérelmére elkövetett és egymással összefüggő olyan bűncselekmények miatt indult, amelyek miatt részben közvédrnak, részben magánvádnak van helye.

Erre tekintettel a magánvádló 10.000,- Ft illetékben történő kötelezése az Itv. 53. § (3) bekezdése alapján jogszabálysértő.

13) Alaptalannak tartotta a magánvádló az első fokú bíróság által terhére megállapított 49.636,- Ft bűnügyi költség viselésére kötelező rendelkezést is. **Az első fokú bíróság nem adott számot ezeknek az állam által előlegezett költségeknek a miben létééről, keletkezéséről. A bíróság az iratismertetés során sem ismertette, hogy a bűnügyi költségek mikor, milyen okból merültek fel.** A magánvádlónak a bűnügyi költség megfizetésére vonatkozó ítéleti rendelkezése erre tekintettel szintén megalapozatlan.

A magánvádas eljárás keretében ugyanis az állam költséget nem előlegezett. A bíróság a magánvádló által a költségek megfizetésére kötelező rendelkezését jogszabállyal nem támasztotta alá. A költség felmerülésének hiányában így a magánvádlónak a költségekben való kötelezése jogszabálysértő.

14) A Váci Járásbíróság a magánvádló jogi képviselőjének a 2017. május 10-én kihirdetett felmentő ítéletet és a korábbi tárgyalási jegyzőkönyveket (2016. szeptember 5. és 2017. május 10.) nem kézbesítette, magánvádló jogi képviselője a 2017. szeptember 22-én kelt beadványában ezen hiányok teljesítése érdekében a Váci Járásbíróságot megkereste.

[redacted] bíró a 2017. szeptember 27-én kelt 16-I. sz. iratában – amelyet a magánvádló jogi képviselője 2017. szeptember 29-én vett át - közölte, hogy a 2016. szeptember

5-ei tárgyalási jegyzőkönyv „csak az iratban található”. Egyben csatolta az ítélet kiadmányát és a 2017. május 10-ei jegyzőkönyv kiadmányát.

Magánvádló jogi képviselője a 2017. október 13. napján kelt - és október 16-án a járásbírósnak postára adott - beadványában észrevételeket terjesztett elő a 2017. május 10-ei jegyzőkönyvre.

A jegyzőkönyv tekintetében az alábbi észrevételeket terjesztette elő:

a) A jegyzőkönyvben foglalt bírói észleletek és arról a jegyzőkönyvbe foglalt megállapítások közlése a tárgyaláson a bíró részéről nem hangzottak el. [1. oldal utolsó bekezdés, 2. oldal (4) bekezdésében az a szövegezés, miszerint „magánvádló szemmel láthatóan nincsen rosszul”; 4. oldal (1) bekezdése, 4. oldal (3) bekezdése első mondata, 5. oldal Végzés I. után „Bíró megállapítja, hogy a magánvádló vérnyomást mér, majd sóhajtozik, de semmilyen rosszullét nem látszik rajta”, 6. oldal (9) bekezdés és utolsó előtti bekezdés].

Amennyiben ugyanis ezek elhangzottak volna, akkor a magánvádló ezzel kapcsolatban észrevételeket tett volna.

A jegyzőkönyv sajnálatos módon nem tartalmazza, hogy a bíróság által a tárgyaláson ismertetett bizonyítékok (vallomások, hanganyag) mely iratból, milyen oldalszámról került ismertetésre [Lásd a 9. oldal (2) bekezdését.]. A bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás így kazuisztikus, követhetetlen, nem ellenőrizhető, hogy ténylegesen milyen iratok ismertetésére került sor. Különösen arra is tekintettel, a bírósági előtti magánvádas eljárást rendőrség előtti feljelentéssel kezdődő nyomozati eljárás előzte meg.

A jegyzőkönyv a Be. 250. § (2) bekezdés h) pontja alapján nem tartalmazza, hogy a jegyzőkönyv a tárgyalással egyidejűleg készült-e, ha nem a jegyzőkönyv írásba foglalásának napját. A magánvádló részére kézbesített jegyzőkönyvet a bíró nem írta alá, amely sérti a Be. 250. § (4) bekezdésében foglaltakat.

b) A jegyzőkönyv nem teljesen tartalmazza, hogy a 4. oldalon Bíró kérdésére a magánvádló nyilatkozatát, miszerint „... Ezért az egészet összeszedetten, tisztességesen akarom elmondani, ahogy történt, azért nem akartam most vallomást tenni.” szövegrészt követően kérem a jegyzőkönyv kiegészítését az alábbi mondattal: „Nem tudok jognyilatkozatot tenni, mert nem érzem jól magam.”

c) A magánvádlónak a bíró által felolvasott vallomását a magánvádló nem tudta kiegészíteni, mert a vérnyomása normalizálására kellett figyelnie. 200/190 volt az érték, és nem szeretett volna magánvádló „bepánikolni.”

d) Miután magánvádló korábban jelezte, hogy nem tud a rosszulléte miatt felelősséggel jognyilatkozatot tenni, a bíróság ettől a pillanattól kezdve a bíró minden indítványt elutasított. [Lásd az 5. oldal (4)-(5) bekezdését.]. Esélyt sem adott a bíróság arra a magánvádlónak, hogy a magánvádló mindenre pontosan tudjon válaszolni, egészséges állapotában.

e) Magánvádló sohasem állította, hogy [REDACTED] vádlott miután ellökte a magánvádlót, utána a magánvádló mellett felment a lépcsőn. A vádlott állította ezt. (Lásd 6. oldal (1) bekezdését) Tehát a vádlott vallomásának ellenőrzése érdekében lett volna szükség a szemle megtartására.

f) A tárgyaláson a bíró által meghallgatott hanganyag nem lett összevágva. A jegyzőkönyvben a magánvádló és a vádlott által vallottak sorrendisége nem megfelelő, mert a vádlott mondta először, hogy a magánvádló leöntötte az ő utóját kromofággal, és a magánvádló ez után nyilatkozta, hogy ez nem igaz.

Magánvádló álláspontja szerint a jegyzőkönyvben is rögzíteni kellett volna, hogy a meghallgatott hangfelvételen kinek a részéről mi hangzik el.

Amire a bíró hivatkozik „észrevételként” (6. oldal utolsó előtti bekezdés) - amely véleményem szerint a tárgyaláson el sem hangzott – az egy másik fájl, mivel a hanganyag DVD-n 1-5-ig terjedelmű hanganyag volt.

g) A 7. oldal (1) bekezdésében foglalt vádlotti nyilatkozatra magánvádló észrevételezi, hogy nem is szerepelhet egyik jegyzőkönyvben sem az, hogy hátratekerte vádlott a magánvádló kezét, mert a magánvádló ilyen tartalmú vallomást sohasem tett. Magánvádló azt állította: hogy a vádlott lefogta a kezét, hogy [REDACTED] kitéphesse a fényképezőgépet a kezéből.

h) A magánvádló nyilatkozatánál [9. oldal utolsó bekezdés] kérem a „miatt” helyett helyesen: „végett” szóhasználat rögzítését a jegyzőkönyvben.

A magánvádló jogi képviselője nyilatkozata pedig [10. oldal első bekezdés első mondat] a következő volt: „A vádlott bűnösségének megállapítása „mellőzése” és a tényállás megállapítása „hiánya” miatt fellebbezést terjeszttek elő.

Megjegyezte, hogy a jegyzőkönyv több helyen tévesen tünteti fel a büntető ügyben használatos elnevezéseket (2. oldal: (2) bekezdésében: „*magánvádlónak...*, *...az a védője révén...*”; 7. oldal (3) bekezdésében: „*magánvádló védője:*”; 8. oldal (5) bekezdés: „*magánvádló védője:*”.

A büntetőeljárásban a vádlott viszonyadat nem terjesztett elő [Be. 52.§ (3) bekezdés], így a magánvádló meghatalmazottja kizárólag a **magánvádló képviselőjeként [Be. 56.§ (1) bekezdés] járt el.**

A fentiekre tekintettel kérte a jegyzőkönyv kiegészítését, illetve kijavítását.[Be. 252. § (1) és 254. § (1) bekezdése]

Az első fokú bíróság a beadványt figyelmen kívül hagyta, azt válaszra sem méltatta.

II. A II. fokú bíróság előtti fellebbezési eljárás
és Budapest Környéki Törvényszék 3. Bf.649/2017/13 sz. végzésej

15) A Budapest Környéki Törvényszéken a nyilvános ülésre szóló hatánapot a 2017. október 20-án kelt **2. B. 649/2017/2. sz. értesítésével dr Stubeczky Sarolta tanácselnök** 2017. december 13-án 8.30 órára tűzte ki.

A nyilvános ülés megtartására nem került sor, mert a nyilvános ülés megnyitása előtt egy törvényszéki bíró közölte a felekkel, hogy az ülés elmarad, majd egy másik időpont került kitűzésre.

Murién dr. Tóth Mária törvényszéki tanácselnök 2018. február 13-án kelt 3 Bf. 649/2017/6. sorszámon adott ki értesítést a 2018. április 20-án 10.00 órára kitűzött nyilvános ülésre. Ehhez csatolta a vádlott 2017.augusztus 31. napján kelt beadványát.

Magánvádló a 2018. február 25-én kelt, személyesen előterjesztett beadványában **teljes személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő** a Budapest Környéki Törvényszékhez a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet alapján. A Budapest Környéki Törvényszék ugyanis a 3. Bf. 649/2017/6. sorszámu végzésben felhívta a magánvádlót 10.000,- Ft fellebbezési illeték lerovására.

A magánvádló költségmentességi kérelmét a Budapest Környéki Törvényszék – a 2018. március 6-án tartott tanácsülésen – a 3. Bf. 649/2017/8. sorszámu végzésével – [REDACTED] agánvádló személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelmét elutasította.

A Törvényszék a végzésében hivatkozott arra, hogy a Be. 74.§ (3) bekezdése és a büntető eljárásban a személyes költségmentesség alkalmazásáról szóló 9/2003. (V.6.) IM-BM-PM rendelet alapján a **büntető eljárásban a személyes költségmentesség – és a kérelem előterjesztésének lehetősége is - kizárólag a terhelt számára engedélyezhető.**

Magánvádló a végzés ellen fellebbezést terjesztett elő.

16) Magánvádlo – a Budapest Környéki Törvényszéken 3. Bf. 649/2017. számon folyamatban levő fellebbezési eljárásban - a vádlott 2017. augusztus 31. napján kelt beadványában foglaltakra tekintettel – a 2018. április 9-én kelt beadványában - előkészítő iratot terjesztett elő.

a) Ebben magánvádlo kifejtette, hogy a vádlottnak a bűncselekmény elkövetése tekintetében a bizonyítékok hiányára történő hivatkozása súlytalan, mivel az első fokú bíróság egyrészt

- a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem vizsgálta meg (igazságügyi orvosszakértő meghallgatása és a véleményváltoztatás okának feltárása, büntető eljárás során magánvádlo által csatolt hanganyag meghallgatása),

- a szükséges bizonyítási eljárásokat nem folytatta le (helyszíni szemle, bizonyítási kísérlet, hangfelvétel vizsgálata és hangazonosítás, magánvádlo tanúként történő kihallgatása) illetve

- azokból a bizonyítékokból, amelyet megvizsgált, téves következtetést vont le (hanganyag szövegbeli tartalmának megállapítása) arra vonatkozóan, hogy a vádlott a bűncselekményt nem követte el, illetve a bűncselekmény elkövetése nem bizonyított.

Jelezte - a vádlott által használt „pótmagánvádloi” megjelölésre utalva - , hogy az ügyben a büntető eljárás nem „pótmagánvád” alapján közvédra üldözendő bűncselekmény miatt folyik, hanem a vádlott által elkövetett „magánvádas bűncselekmény” a büntetőeljárás tárgya.

b) A bíróság által a nyomozati iratokhoz magánvádlo – mint feljelentő – által becsatolt hanganyag tartalma is alátámasztja azt, hogy a magánvádlónak a megfélemlítésére irányuló, mindennapi zaklatást, bosszúságot, károkozást jelentő (Pl. magánvádlo vízforralójába annak tönkretétele érdekében lekvár belerakása) és a családtagjai által

ott a magánvádlo-sértett elleni cselekményét.

A magánvádlo erre tekintettel a jogai és testi épsége megvédése érdekében alapos okkal volt kénytelen több büntető feljelentést tenni, amelyek megalapozottak voltak.

A közvédra üldözendő zaklatás bűncselekménye miatt az ügyész nyomozást elrendelő határozata miatt indult büntető eljárásban beszerzett pszichológiai szakvéleményben – a vádlott által hivatkozott - szavahihetőség hiánya, mint mentális rendellenességnek a magánvádlóra történő terhelése erre tekintettel, teljességgel megalapozatlan. Ez a szakvélemény nem volt bizonyítéka jelen büntető eljárásnak, a magánvádlo erre -

sban beszerzett szakvélemény jogsértő módon került felhasználásra az első fokú bíróság részéről (Lásd a 2017. december 8-án kelt fellebbezési indokolás 3/f pontját (5. oldal).]. Különösen arra is tekintettel, hogy időközben 6 év eltelt.

A vádlotti védekezési szabadság széles körű, azonban a vádlottnak nincs jogosultsága arra, hogy más személyre a hatóság előtt alaptalanul bűncselekményt megvalósításának gyanújára alkalmas tényállást terjesszen elő, vagy személyiségi jogát sértő kifejezéssel illessen.

Magánvádlo mindezekre a körülményekre tekintettel csatolta a fellebbezési eljárásban

- a Dabasi Járásbíróság előtt társa ellen könnyű testi sértés vétsége és más bűncselekmény miatt indult, 5. B. 323/2012/29. sorszámu, 2014. július 7-én tartott tárgyalásról készült jegyzőkönyvét (Mv/1. irat)

- a Szentendrei Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya 13090/2491/2010 Bű. szám dlott ellen súlyos testi sértés kísérlete miatt indult büntető eljárásban, a 2011. március 8-án kelt nyomozás megszüntetése tárgyában hozott határozatot (Mv/2 irat)

c) Magánvádlo szerint a 2012. december 27-ei vádlotti cselekmény büntetőbíróság általi elintézésének ilyen időtartama - a vádlotti megalapozatlan vélekedéssel szemben - nem a magánvádlo perelhúzó cselekményének következménye. Magánvádlónak is az az érdeke, hogy a vádlott elleni büntető eljárás minél hamarabb befejeződjön és a kiszabott intézkedés, büntetés kellő visszatartást jelentsen; azonban ez nem jelentheti az első fokú bíróság részéről a magánvádlo eljárásbeli jogainak megsértését, egyes bizonyítási eszközöknek a mellőzését, illetve - az idő előrehaladottságára

tekintettel - nem jelenthet az első fokú bíróság részéről rapid és okszerűtlen döntést, a büntető eljárási- és anyagi jogszabályok megsértését.

E körben magánvádló súlyos jogszabálysértésnek tartja a közvetlenség szabályainak megsértését, a magánvádló – mint bizonyításra köteles fél – által felajánlott bizonyítás mellőzését; továbbá a magánvádló tanúkénti kihallgatásának – nyilvánvalóan rossz egészségi állapota és akarata ellenére történő – véghezvitelét.

d) Magánvádló - a tanúkénti kihallgatása tekintetében - továbbá hivatkozott az Európai Unió Tanácsának a büntető eljárásban a sértett jogállásáról szóló 2001. március 15-ei 2001/220/IB kerethatározatára (Mv/3. irat).

A kerethatározat 1. cikk a) c) és d) pontja alapján a magánvádló sértettnek tekintendő. A 2. cikk (1) bekezdése szerint „A tagállamok minden erejükkel arra törekcszenek, hogy az eljárások során biztosítsák a sértettek egyéni méltóságának kellő tiszteletben tartását és elismerjék a sértettek jogait és jogos érdekeit, különösen a büntetőeljárás keretein belül.”

A 3 cikk szerint „Minden tagállam biztosítja a sértett számára az eljárás során a meghallgatás és a bizonyítékok szolgáltatásának lehetőségét.”

A 6. cikk szerint „Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy az eljárásban tanúként vagy magánfélként szereplő sértett kommunikációs nehézségeit az adott büntető eljárás fontos szakaszainak megsértése vagy az e szakaszokban való részvétele terén a lehető legnagyobb mértékben lecsökkentse; ez olyan intézkedések meghozatalával történik, amelyek hasonlóak a terhelt vonatkozásában hozandó intézkedésekhez.”

Magánvádló álláspontja szerint a fenti kerethatározat rendelkezéseiből következik, hogy

- a magánvádló sértett számára biztosítani kell, hogy a büntető eljárásban tanúvallomást tehessen;
- ha a magánvádló, mint sértett a büntető eljárásban kérte a tanúkénti kihallgatását, azonban egészségi állapota miatt a büntető eljárásban a tanúkénti kihallgatása elhalasztását kéri, a sértett egyedi emberi méltóságának és egészségének védelme megköveteli, hogy a sértett állapota miatt kérhesse a másik időpontban való kihallgatását, és ennek a bíróság eleget tegyen.

Az első fokú bíróság azonban ezen kötelezettségének nem tett eleget, [Lásd a 2017. december 8-án kelt fellebbezés indoklásához csatolt Mv/1 orvosi igazolást.), sőt a tényeknek a tárgyalási jegyzőkönyvben való rögzítése is kívánni valót hagy maga után.

A magánvádló, így a fentiekre tekintettel a 2017. december 8-ai fellebbezési indokolást – a fenti kiegészítésekkel – a magánvádló fenntartotta. Kérte az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokú bírósági eljárásnak tisztességes tárgyaláson való lefolytatását.

17) A 2018. április 20-án a Budapest Környéki Törvényszéken megtartott nyilvános ülésen, magánvádló jogi képviselője [REDACTED] és a vádlott új meghatalmazott védő [REDACTED] is jelen volt.

A Törvényszékhez - [REDACTED] tanácselnök ismertetése alapján - a vádlott védője 2018. április 17-én kelt beadványában, indítványt terjesztett elő. Tanácselnök kérdésére a védő közölte, hogy postai úton megküldte az iratot magánvádló jogi képviselőjének, amelyre a magánvádló képviselője közölte, hogy azt nem kapta meg.

A tanács elnöke erre tekintettel felolvasta a védő beadványát, azonban annak egy példányát nem adta át (nem kézbesítette) magánvádló jogi képviselőjének.

Magánvádló jogi képviselője részére a dr. [REDACTED] vádlott védője által 2018. április 17-én postai ajánlott, tértivevényes levélként postára adott indítványa dr. [REDACTED] 2018. április 25-én került kézbesítésre.

Védő kérte az Váci Járásbíróság 6.B.68/2016. sz. ítéletének helyben hagyását. Iratában az alábbi álláspontját fejtette ki:

- az első fokú eljárásban amennyiben a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályt sértett a bíróság, az nem befolyásolja az első fokú ítéletet, arra nem hatott ki, így az ítélet hatályon kívül helyezésének ezen okból nincs helye. Hivatkozott arra, hogy a tárgyalás megismétlése során a Be. biztosítja a bíróság számára, hogy a teljes iratanyag felolvasása helyett annak lényegi, tartalmi ismertetését esz és a bíróság jogosult eldönteni, hogy elegendőnek tartja-e az iratok ismertetését, vagy a már kihallgatott tanúkat, szakértőket ismételt meghallgatva, a tárgyalást részben vagy egészben megismétli. Védő szerint azzal, hogy a bíróság az eljárás anyagának lényegi, tartalmi részét ismertette, eljárási szabályt nem sértett, kiváltképp olyat nem ami bármilyen formában kihatót volna az elsőfokú ítéletre. E körben hivatkozott „a kialakult bírói gyakorlatra” [az EBH2007. 1593. jogesetre, a BH 2005/2008. eseti döntésre]

- védő álláspontja szerint a magánvádló rosszuljárta a tárgyaláson – egyetértve a bírósággal – a tanúkenti meghallgatásának akadályát nem képezte. Ezt erősítette meg, hogy sem a magánvádló, sem pedig a magánvádló jogi képviselője nem hívott mentőt, holott erre lehetőségük lett volna, ezt a bíróság kifejezetten felajánlotta részükre. Ennek alapján okkal és megalapozottan valószínűsítette a bíróság, hogy a magánvádló rosszuljárta nem áll fenn, vagy az nem olyan mértékű, amely a jelenlétét, a tárgyalás tartását akadályozná, továbbá okkal volt feltételezhető, hogy mindez az eljárás további elhúzását célozta.

- a Be. 507.§-ában foglalt magánvádlói jogi képviselői érvelésre védő kifejtette, hogy ha a vádlott nem jelenik meg a személyes meghallgatáson, a mulasztás következményei alól nem mentesít a jogi képviselő jelenléte, azonban ez a tárgyaláson ez kizárja az eljárás megszüntethetőségét. A tárgyalás célja már a büntető jogi főkérdés elbírálása, amely nem teszi szükségessé minden esetben a magánvádló jelenlétét. Mivel a 2017.május 10-ei tárgyaláson a magánvádló jogi képviselője jelen volt, az eljárás megszüntetésének nem lett volna helye a Be. 507.§-a alapján. E tekintetben hivatkozott védő több jogesetre is [BH 1982. 187. eseti döntés, BH 1978. 331. eseti döntés].

- a Védő a Be. 124. § (1)(2) bekezdése, 78.§ (1)-(3) bekezdése felhívásával kifejtette, hogy a bíróság döntési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy egy szembesítést az eljárásban alkalmaz-e, vagy sem. Jelen esetben a bíróság úgy ítélte meg, hogy – védői álláspont szerint teljesen jogszerűen és megalapozottan – hogy a vádlott felmentéséről a rendelkezésre álló bizonyítékok, a bizonyítatlanság ténye – annak ellenére, hogy a magánvádló valamennyi lehetséges bizonyítékát szolgáltatva – és a bíróság által ismert egyéb körülmények (magánvádlóról készült orvosi szakvélemény megállapításai, számos oktatlan, alaptalan polgári és büntető eljárás megindítása a vádlott és családja ellen stb.) elegendőek voltak ahhoz, hogy a bíróság megalapozott ítéletet tudjon hozni.

- védő a bizonyítási indítványok elutasítása kapcsán a bírósággal egyetértett abban, hogy a hangfelvétel teljességgel alkalmatlan a vád tárgyává tett cselekmény bizonyítására, hiszen az sem időhöz, sem személyhez nem köthető, emellett egy összevágott felvétel – ami alapján kérdőjelezi meg annak bizonyító erejét és felhasználhatóságát; a helyszíni szemlét sem tartotta alkalmasnak a bizonyításra, mert szerinte annak nincs jelentősége, hogy a cselekmény helyszínén be lehet-e látni a konyhába; a Dabasi Járásbíróság peres iratainak beszerzése indokolatlan volt, mert azt évekkel ezelőtt magánvádló beszerezhetette volna, mint ahogy a két rendőri jelentést is. [Megjegyző indítványozó, hogy 2016. április 21-én kelt vádindítványában kérte az iratok beszerzését!]

- az ítélet meghozatala és kihirdetését követően készült [Indítványozó megjegyzi: ismeretlen személy által készített és csak a tárgyalást követően keletkezett tényekre vonatkozó] feljegyzés kapcsán (Indítványozó megjegyzi: amely az ítélet indokolásában ugyanakkor szerepel) a védő szerint a Be. 76.§-a nem vonatkozik;

- dr. Eperjesi István igazságügyi orvos-szakértő által készített szakvélemény - védő érvelése szerint - további magyarázatra nem szorult, mert a szakvélemény kifejezetten rögzíti, hogy annak megállapítása, hogy a magánvádló sérülései ténylegesen hogyan keletkeztek, orvos-szakértői eszközökkel nem lehetséges; valamint a magánvádló indítványa sem felel meg a Be. 109-110. §-ában foglaltaknak [Indítványozó itt megjegyzi, hogy dr. Eperjesi István két szakvéleményt adott, amelynek indokára az iratokban nincs magyarázat, és csak a későbbi – az esethez képest közel 1 évvel későbbi - szakvéleményében volt a védő által előadott véleménye.].

A magánvádlónak 3. Bf. 649/2017/8. sorszámu – teljes személyes költségmentesség iránti kérelmét elutasító - végzés elleni fellebbezését a nyilvános ülésig a Fővárosi Ítéltábla nem bírálta el.

18) A Budapest Környéki Törvényszék a 2018. április 20. napján tartott nyilvános ülésén a 3.Bf. 649/2017/13. sorszámú végzésével - a Váci Járásbíróság 6. B. 68/2016/14. sorszámú ítéletét - helyben hagyta.

A másodfokú bíróság a magánvádlónak a vádlott terhére bejelentett fellebbezését – amely fellebbezés az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére is irányult – nem tartotta alaposnak.

A magánvádlói fellebbezés tartalma alapján a II. fokú bíróság az alábbiakat emelte ki:

a) A tárgyalás folytonossága tekintetében – a Be. 287. § (3)-(4) bekezdése alapján - az első fokú bíróság megfelelően járt el, mert egyrészt tanácsváltozás, másrészt a 2016. szeptember 5-ei tárgyalás óta 6 hónap eltelt, a tárgyalást újra megkezdte előlről.

b) A II. fokú bíróság az első fokú ítélet tényállását a Be. 352. § (1) bekezdés b) pontja alapján az iratok tartalma alapján helyesbítette, miszerint „**[REDACTED]** 2012. december 27. napján vitatkozás történt.”

Az így helyesbített tényállás mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól és hibáktól, erre tekintettel a II. fokú bíróság a Be. 352. § (2) bekezdése alapján az első fokú bíróság ítéletét a helyesbített tényállás alapján bírálta felül.

c) A II. fokú bíróság szerint jelen ügyben abban kellett állást foglalnia, hogy a testi sértés bűncselekményének törvényi tényállásszerű elemei maradéktalanul megvalósultak-e, azaz **[REDACTED]** vádlott testi sérülés (amely sérülések 8 napon belül gyógyulók) okozására irányuló szándékkal meglökte-e **[REDACTED]** sértettet. A II. fokú bíróság szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a feljelentésbeli időpontban történt eset kapcsán nem állapítható meg kétséget kizáró bizonyossággal, hogy a sértett sérülései a vádlott szándékos bántalmazása következtében keletkeztek, illetőleg hogy a sérülések a feljelentésben a vádlott terhére rótt módon jöttek létre.

Helytállónak találta az első fokú bíróság álláspontját a Törvényszék abban is, mely szerint a vádlott és magánvádló ellentétes nyilatkozatán túl **[REDACTED]** állomása értékelhető egyetlen bizonyítékként, azonban az ő nyilatkozata sem igazolta a magánvádló állítását, sőt inkább **[REDACTED]**

[REDACTED] eztében esett el a lépcsőn felhaladva.

d) A II. fokú bíróság szerint a két szakértői vélemény sem hordoz ellentmondást, a szakvélemény csak abban a kérdésben tudott állást foglalni, hogy a sértett sérülései az elesés következtében keletkeztek. A másodízben készült szakvélemény pedig az előző állásfoglalást pontosította abban, hogy szakértői módszerekkel a szándékos ellökés nem állapítható meg.

e) A CD kapcsán a Törvényszék kifejtette, hogy bizonyítékként csak akkor lenne értékelhető, ha olyan tartalmat tükrözne, amelyben **[REDACTED]** kifejezi az ellökés szándékát, ezt azonban a kétséges adathordozó nem tartalmazza, és a magánvádló – nézete szerint általa felvett hangfelvétel leírását magában foglaló beadványai sem utalnak ilyenre.

A II. fokú bíróság is egyetértett azzal, hogy a helyszíni szemle, a Dabasi Járásbíróság iratainak beszerzése, a rendőri jelentések beszerzése mellőzhető volt, mivel az alapkérdés vonatkozásában – azaz a vádlott lökte el sértettet szándékosan- e bizonyítékokból semmilyen adat nem lenne nyerhető.

A Törvényszék összességében megállapította, hogy az első fokú bíróság mérlegelő tevékenysége megfelelt a Be. 4. § (2) bekezdésében foglalt azon jogelvnek, amely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére, a törvényi tényállásszerű magatartás megvalósulása szempontjából releváns bizonyítékok pedig nem állnak olyan logikai láncolatba, amelyek eredményeként **[REDACTED]** terhelt bűnössége kétséget kizáróan megállapítást nyerhetne. Az első fokú bíróság indokolási kötelezettségének a fent írtak szerint maradéktalanul eleget tett, mérlegelő tevékenysége a törvényi követelményeknek megfelelt, így a bizonyítékok felülmérlegelésére a II. fokú eljárásban nincs mód.

Erre tekintettel helyesen foglalt állást az első fokú bíróság, amikor **[REDACTED]** terheltet a Be. 331. § (1) bekezdése és a Be. 6. § (3) bekezdés b) pontjára alapozva – bizonyítottság hiányában – az ellene emelt vád alól felmentette.

Az első fokú bíróság az illetékre illetve a bűnügyi költségre vonatkozó – az ítéletben helyesen hivatkozott jogszabályokkal összhangban megállapította – rendelkezése is törvényes.

A másodfokú bíróság a fentiekben kifejtettek szerint a Be. 370.§ (1) bekezdése alkalmazásával a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen eljárva az első fokú ítéletet a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján – a helybenhagyás indokait a Be. 371.§ (4) bekezdése alapján rövidítetten tartalmazva – helybenhagyta, utalva arra, hogy a másodfokú eljárásban olyan új bizonyíték nem merült fel, amely a tényállás megváltoztatását eredményezné; az első fokú eljárásban törvényesen értékelt bizonyítékok felülmérlegelésére pedig megalapozott tényállás mellett nincs mód, valamint az ítélet hatályon kívül helyezését pedig nyilvánvalóan semmi sem indokolja.

III. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

19) Az indítványozó jogi képviselője a Budapest Környéki Törvényszék II. fokú végzését **2018. június 13-án** vette át, így a 60 napos indítványtételi határidő **2018. augusztus 12.** napján jár le.

20) Az Indítványozó érintettsége

18) Az indítványozó érintettsége az I-II. fokú büntető bírósági határozatokból megállapítható, mivel az indítványozó - mint magánvádló - által előterjesztett feljelentés tárgyában született a Váci Járásbíróság 6. B. 68/2016/14. sorszámu és a Budapest Környéki Törvényszék által hozott 3. Bf. 649/2017/13. sorszámu másodfokú végzést. Az ügyben a magánvádló-sértett érintett.

Az Alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

I. Az Alaptörvénynek a jogerős bírói határozattal megsértett rendelkezései

19) Indítványozó az Alaptörvény megsértett rendelkezései körében az alábbiakat jelöli meg:

I. cikk

(1) *AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.*

(2) *Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.*

(3) *Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.*

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

VI. cikk

(1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.*

(2) *Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.*

XIII. cikk

(1) *Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.*

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

20) Indítványozó szerint a Nemzeti hitvallás alábbi kapcsolódó elvei is sérültek az Alaptörvény ellenes I. fokú ítélet és a Kúria végzése által. Az Alaptörvény R) cikk és 28. cikk értelmében ugyanis a bíróságnak a Nemzeti hitvallás elvei alapján az Alaptörvénnyel összhangban kell a jogszabályokat értelmezni és alkalmazni.

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Ezek az elvek a következők:

Valljuk, hogy az **emberi lét alapja az emberi méltóság.**

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a **biztonság**, a rend, az **igazság**, a szabadság **kiteljesítése.**

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az **állam szolgálja polgárait**, ügyeiket méltányosan, visszaélés és **részrehajlás nélkül intézi.**

II. A megsemmisíteni kért bírói döntés Alaptörvény-ellenességének indokolása

21) Az I-II. fokú bírósági határozat Alaptörvény ellenes, mert magánvádló számára érdemben nem biztosította indítványozó számára az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított hatékony és érdemi jogorvoslathoz való alapjogot, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes és időszerű bírósági eljáráshoz, és tárgyaláshoz való jogot.

A bírósági eljárások sértik a magánvádlónak az Alaptörvény I. cikkében foglalt az alapvető jogok biztosításához való jogát, a II. cikkben védett az emberi méltóságát, a VI. cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt magánélet tiszteletben tartásához és személyes adatok védelméhez való jogát, valamint a XV. cikkben foglalt törvény előtti egyenlőségét és a diszkrimináció tilalmához való jogát, továbbá a feljelentési illetékben és a magánvádas eljárásban fel nem merült bünyügyi költségben való marasztalása pedig a XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogát.

a) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt **tisztességes és időszerű bírósági tárgyaláshoz (eljáráshoz) való jogot sértik az I-II. fokú eljárás során történt alábbi hiányosságok, körülmények, tények:**

aa) A magánvádló a 2012. december 27-ei cselekmények miatt (K [REDACTED])

[REDACTED] során

azonban az eljáró bíróságok nem egy eljárásban bírálták el a feljelentéseket.

Ez által az indítvánnyal támadott bírósági eljárás ezen okból nem volt tisztességes egyrészt az időszerűség, másrészt a magánvádló költségeinek növekedése, harmadrészt pedig amiatt, hogy ebben a konstrukcióban a vádlott-társ a másik vádlott-társ ügyében tanúként szerepelhet, amely „az ügyek szétszedése” miatt rontja az emberi méltóságában megsértett magánvádló fél bizonyítási esélyeit, mint jelen, indítvány tárgyát képező ügyben is történt.

A testi sértéses ügyben a II. fokú bíróság álláspontja szerint [REDACTED] volt „az egyetlen bizonyítékként értékelhető tanúvallomás.”

A külön- külön elbírálás miatt a [REDACTED] ben a Dabasi Járásbíróság előtt 6. B.357/2015/26. sorszámu, 2016. április 22-án jogerős ítélettel érintett ügy iratait az eljáró I-II. fokú bíróság – magánvádló indítványa ellenére – mellőzték beszerezni.

ab) A feljelentés **2013. január 7-ei keltétől a II. fokú bíróság 2018. április 20-ai jogerős határozatáig eltelt peres időtartam sérti a magánvádlónak az időszerű bírósági eljáráshoz való jogát.**

Az I. fokú eljárásban és a II. fokú eljárásban is tanácsváltozás történt, továbbá a járásbíróság előtti eljárásban a bíróság túllépte a 6 hónapos folytatólagoossági küszöböt [Be. 287.§ (3)-(4) bekezdés], így a tárgyalást meg kellett ismételni.

ac) A tisztességes eljárást sérti, hogy a büntető tárgyalásról készítendő jegyzőkönyvek a törvényben foglalt határidő megsértésével kerültek elkészítésre és a felek részére történő megküldésre. Az eljárásban a 2017. szeptember 5-ei tárgyalási jegyzőkönyvet - többszöri írásbeli kérés ellenére - a mai napig a Váci Járásbíróság nem küldte meg magánvádló képviselőjének.

[Lásd a magánvádló jogi képviselőjének 2016. augusztus 26-án kelt beadványát a 2016. április 29. napján tartott tárgyalás jegyzőkönyvének megküldése iránt. A magánvádló jogi képviselője az 5. sz. jegyzőkönyvet 2016. szeptember 5-én kapta kézhez.

Lásd a magánvádló jogi képviselőjének 2017. szeptember 22-én kelt beadványát a 2016. szeptember 5-ei és 2017. május 10-ei jegyzőkönyv és ítélet kézbesítésére, majd erre a 6.B. 68/2016/16-I. bírósági levelet, amelyben megküldésre került a 14. sz. ítélet és 14. sz. jkv. és a járásbíróság közölte, hogy a 2016. szeptember 5-ei jegyzőkönyv csak az iratban található. A 2016. szeptember 5-ei jegyzőkönyv megküldésére a mai napig nem került sor, ezért azt magánvádló nem tudta megismerni, arra észrevételt nem tudott tenni.

Ezekkel a késedelmekkel kapcsolatos levelezési költségeit a bíróság magánvádlónak nem térítette meg.

ad) A 2018. április 20-ai fellebbezési tárgyaláson a magánvádló jogi képviselője részére a vádlott védőjének 2018. április 17-én kelt indítványa nem került kézbesítésre, ezen hiányosság miatt a tárgyalás elhalasztására nem került sor, hogy arra reagálni tudjon a magánvádló jogi képviselője. Indítványozó úgy véli, hogy a vádlottnak a védekezési joga nem hozhatja - a tárgyalás előtt 3 nappal korábban beadott beadványa alapján - olyan helyzetbe a magánvádlót, hogy arra a tárgyaláson kelljen közvetlenül nyilatkoznia. Ez sérti a tisztességes tárgyaláshoz való jogát.

ae) Sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát indítványozónak, hogy a járásbíróság a sértett-magánvádlónak nem tette lehetővé, hogy a **magánvádló jogi képviselője mellett, a vád képviselő helyén foglaljon helyet a 2016. április 29-ei tárgyaláson (5.sz. jkv.)**

A 8. B. 68/2016/5. sz. jegyzőkönyv nem a törtéteknek megfelelően tartalmazza a jegyzőkönyvben rögzítetteket, amelyekre vonatkozó észrevételeket a magánvádló a 2016. április 29-ei jegyzőkönyvre (amelyet szeptember 5-én vett át) a 2016.szeptember 9-én kelt észrevételek elnevezésű iratában rögzítette. A jegyzőkönyv azonban nem került helyesbítésre, a bíróság semmilyen határozatot nem hozott.

A 2017. május 10-ei jegyzőkönyvet (14. jkv.) a bíróság magánvádló kérésére 2017. szeptember 29-én kézbesítette, amelyre a magánvádló 2017. október 13-án kelt beadványában tett észrevételt. A jegyzőkönyv azonban nem került helyesbítésre, a bíróság semmilyen határozatot nem hozott.

A bíróságnak a magánvádlót tanúként kihallgatásra kényszerítő intézkedései sértik a tisztességes és pártatlan eljáráshoz való jogát.

■■■■■■■■■■ bírónak a 2016. április 29-én tartott tárgyaláson (5.jkv.) hozott döntése, amely szerint elrendelte sértett-tanúra igazságügyi pszichológus és elme-orvosskértői vélemény beszerzését.

ag) Indítványozó álláspontja szerint a pártatlanságot teljesen nélkülözi a „*hivatalos feljegyzésben*”, mintegy a bíróságnak a „tanú után-nyúlása.” Erre tekintettel indítványozó kéri az Alkotmánybíróság által a „hivatalos feljegyzés” bekérését a Váci Járásbíróságtól, amely az ítélet indokolásának utolsó oldalán megemlíti a magánvádló jogi képviselője és a magánvádló kávézásával kapcsolatban azt, hogy a magánvádlón nem látszott a tárgyaláson általa állított rosszulléte.

29

valamint a magánvádló emberi méltóságához való jogát, mivel a hivatal feljegyzést a magánvádló nem tudta megtekinteni, arra észrevételt nem tudott tenni, továbbá az ítélet kihirdetése után keletkezett.

A büntető eljárási törvény nem ad lehetőséget a bíróság számára ilyen hivatalos feljegyzésekben tények rögzítésére. Az eset különösen azért súlyos, mert magánvádlóra a magánéletére vonatkozó, az ítélet kihirdetése után bekövetkezett tények jelennek meg a kihirdetett ítéletben.

A kifejezett fellebbezés ellenére azonban ezt a II. fokú bíróság nem mellőzte.

ah) Sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát indítványozónak, hogy az I-II. fokú eljárásban is olyan módon volt bíróváltozás, hogy arról a magánvádló (felek) tisztességes tájékoztatást a bíróváltozás okáról nem kaptak.

Az ilyen eljárás sérti a törvény szerinti bíróhoz való jogot (Lásd a bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011. évi (Bsz) 8-11. §-át).

Különösen súlyosnak tartja ezt a változtatást a [REDACTED] zemberben a 2016. szeptember 5-ei tárgyaláson történtek miatt (amely jegyzőkönyv a mai napig nem került kiadásra magánvádló részére), amellyel kapcsolatban magánvádló a 2016. szeptember 9-én kelt beadványában terjesztett elő a bíróval szemben kizárási bejelentést.

A kizárási bejelentés a mai napig nem került elbírálásra, azonban ennek indokáról a bíróság nem adott a mai napig tájékoztatást. A tisztességes bírósági eljárást sérti, hogy ha a kizárási bejelentés alapján az ügyről a bíró önként lemond, azonban ezt a bíróság nem közli a felekkel, és nem jelöl ki a felek által történő közlés útján új bírót.

Magánvádlónak nincs arról tudomása, hogy a fellebbezési eljárásban milyen ok alapján került sor dr. [REDACTED] ácselnök vezette 2. Bf. tanács helyett a [REDACTED] ácselnök vezette 3. Bf. tanács eljárására.

A törvény szerinti bíróhoz való jogot - s ennél fogva a tisztességes, pártatlan bírósági tárgyaláshoz való jogot sérti, hogy a tanácsváltozást a bíróság nem közli az érintett felekkel.

ai) Sérti a tisztességes és pártatlan tárgyaláshoz való jogát magánvádlónak, hogy a II. fokú bíróság nem várta be a költségmentességi kérelmének elutasítása tárgyában hozott II. fokú bíróság végzése elleni fellebbezés elbírálását. A II. fokú eljárást ezért 2018. április 20-án nem lehetett volna befejezni. Ez a kérdés azért jelent súlyos Alaptörvény-sértést, mivel a magánvádlónak a 10.000,- Ft feljelentési illetékfizetése és 49.636,- Ft büntügyi költség megfizetésére vonatkozó kötelezése az első fokú határozatban - a teljes személyes költségmentesség jogerős engedélyezése esetében - okafogyottá vált volna, és az I. fokú ítéletet meg kellett volna a büntügyi költségviselés kérdésében változtatni.

Ezzel függ össze az a jogsértés is, hogy a Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Hivatal már azt megelőzően felhívta a magánvádlót a 49.636,- Ft büntügyi költség megfizetésére, hogy a II. fokú, jogerős határozat kézbesítésére sor került volna magánvádló részére.

Ezt az aszinkronitást az okozza, hogy a büntetőügyekben a jogerős határozathoz kapcsolódó értesítő nyomtatványokat „ún. büntető lapokat”, rögtön a határozat meghozatala után a bíróság kiállítja, azonban ezt követően kerül csak sor a határozat írásba foglalására és érintetteknek való kézbesítésére.

Indítványozó szerint azonban az tisztességtelen eljárás követelményébe ütközik, ha a befizetésre történő gazdasági hivatali felszólítás a büntügyi költség tekintetében, megelőzi, a fizetésre kötelező jogerős határozat kézbesítését.

Magánvádló jogi képviselője ezzel összefüggésben kérte a büntügyi költségről kiállított egységes értesítő visszavonását, addig amíg a költségmentesség kérdésében a Fővárosi Ítéltábla nem hoz határozatot, azonban ezt a kérelmét elutasították.

A Fővárosi Ítéltábla költségmentesség kérdésében hozott, magánvádló fellebbezését elbíráló határozata – magánvádló jogi képviselője kérése ellenére - a mai napig nem került kézbesítésre.

aj) Sérti a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogot, hogy az I-II. fokú bíróság nem tette a határozata indokolása tárgyává, hogy a magánvádlóra terhelt **49.636- Ft bűnügyi költség** miből ered.

A magánvádas eljárás bírósági szakaszában a bíróság ugyanis költséget nem előlegezett, illetve az ítéletének meghozatala előtt a járásbíróóság iratismertetésnél költséget, annak felmerülési idejét, összegét, jogcímét nem jelölte meg, illetve nem ismertette. A II. fokú bíróság az erre vonatkozóan, az első fokú ítélet elleni magánvádlói fellebbezésben foglaltakat figyelmen kívül hagyta.

Az eljáró bíróságok erre tekintettel indokolási kötelezettségüket nem teljesítették, amely sérti a tisztességes tárgyaláshoz való alapvető jogot.

ak) A fellebbezésben kifejezetten kérte magánvádlo a **10.000,- Ft feljelentési illeték** vizsgálatát abból a szempontból, hogy a feljelentés kifejezetten magánvádas eljárás tekintetében történt-e.

Magánvádlo álláspontja szerint a sértett testi sérüléseinek gyógytartamával kapcsolatos, adott esetben súlyos testi sértés esetén közvérdra üldözendő cselekményre is tekintettel a feljelentéssel összefüggő, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.). 10.000,- Ft illeték megfizetésére kötelezésnek nem volt helye magánvádlóval szemben. A magánvádlo ugyanis nem kizárólag magánvadás alapján folyó eljárásban járt el, amelyet bizonyít az is, hogy nem is a bíróságnál, hanem a rendőrségen tett feljelentést. A Szentendrei Rendőrkapitányságon 13090-15/2013. számon az ügyben rendőrségi nyomozás indult, és a nyomozásra tekintettel a magánvádlo a feljelentését több ízben kiegészítette. A rendőrség a nyomozást megszüntette, amely ellen indítványozó panasszal élt. A Szentendrei Járási Ügyészség a panaszt elutasította, azzal a tájékoztatással, hogy az ügyben indítványozó pótmagánvádat nyújthat be. Az indítványozó 2014. november 18-án pótmagánvádat nyújtott be jogi képviselője útján a Szentendrei Járási Ügyészséghez K██████████ a 2012. december 27-én elkövetett bűncselekmények miatt.

Mindezekből a tényekből is megállapítható, hogy az illetékfizetés tekintetében irányadó tényállást – annak ellenére, hogy az iratok a bíróság előtt feltehetően rendelkezésre álltak – nem állapított meg, hanem annak figyelmen kívül marasztalta a magánvádlót az illetékben, hogy a feljelentése nem kizárólagosan magánvádra üldözendő cselekmény miatt került sor.

Megjegyzendő: az első fokú ítéletben megjelölt Itv. 42. §-a semmilyen kapcsolatban nincs a büntető eljárás során fizetendő illetékkel, mivel arról az Itv. 52. §-a rendelkezik.

A II. fokú bíróság azonban az indítványozó fellebbezése alapján vélhetően érdemben nem foglalkozott ezzel a kérdéssel, mivel, „Az első fokú bíróság illetékeire és bűnügyi költségre vonatkozó – ítéletben helyesen hivatkozott jogszabályokkal összhangban megállapított rendelkezése is törvényes”.

Sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, ha a bíróság tényállás hiányában olyan jogszabályt alkalmaz szándékosan, amelyet nem alkalmazhatna, vagy pedig a jogszabályban foglalt szabályt, bár alkalmazása kötelező lenne, nem alkalmazza. (Lásd a 20/2017. (VII. 18) AB határozatot).

al) A büntetőeljáráshoz indítványozó a magánvádlóként járt el. A magánvádlót az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján sajátos jogok illetik meg.

Az állam egyes, az emberi méltósággal kapcsolatos bűncselekmények vádképviselését a magánszemély jogalanyokra ruházta, ennek minden felelősségével és kötelezettségével együtt.

A magánvádlo tehát ebben az aspektusban vádhatóságként jár el; a bíróságoknak a tisztességes és pártatlan eljárás keretében a vádhatósági jogokat a magánvádlo számára biztosítani kell.

Indítványozó álláspontja szerint alapvető alkotmányossági kérdés, hogy a magánvádlo által előterjesztett bizonyítási indítványnak a bíróság által történő nem teljesítése esetén, a bíróság magalapozottan vonhat-e következtetést arra, hogy a vádban foglaltakat a magánvádlo nem tudta bizonyítani, és így a vádlott felmentésének van helye.

Indítványozó álláspontja szerint jelen esetben sértett bizonyítási indítványait nem lehetett volna mellőzni a járásbíróság előtti eljárásban, és az ítélet csak ezek kimerítése után lehetett volna meghozni. Ez sérti az indítványozónak, mint a vádlott bűnösségének bizonyításra köteles magánvádlónak a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogát.

A magánvádló bizonyítási kötelezettségének az eljáró bíróságok részéről történő „útjába állása” nem fogadható el.

██████████ ██████████ ██████████ ttnak a büntető eljárásban becsatolt, 2011. szeptember 6-án kelt pszichológia szakértői véleményében a magánvádlóra vonatkozó megállapításai - amelyet a bíróság megalapozatlanul és okszerűtlenül - **mint okirati bizonyítékot** - a magánvádlóval szemben felhasználta - a fentiek cáfolatára nem alkalmas. Különösen arra tekintettel, hogy a Szentendrei Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán a 13090/867/2011. bü. az indítványozó feljelentése alapján indult ismeretlen tettes ellen a Btk. 176/A.§ (1) bekezdésébe ütköző és (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő **zaklatás bűncselekménye** miatt, azonban a szakértői véleményből megállapítható, hogy az ügybe ██████████

A bíróság a 2012. december 27-ei vádlotti cselekmény elkövetésével összefüggésben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes tárgyaláshoz való jog megsértésével használta fel okirati bizonyítékként a 2011. szeptember 6-án kelt pszichológiai szakvéleményt.

A járásbíróóság ítéleti indokolásában – ennek a szakvéleménynek a felhasználása – amelynek figyelembe vételével a bíróság levonta – okszerűtlenül – az a következtetést, hogy a magánvádló nem szavazható - nemcsak a tisztességes tárgyaláshoz való jogát sértik magánvádlónak, hanem az emberi méltóságát is.

2

(Megjegyzendő: itt már szakértői vélemény az okirat!), különösen a magánvádló személyiségére tett utalásokkal kapcsolatban.

Megjegyzí indítványozó, hogy abban a körben sem tett eleget indokolási kötelezettségének az első fokú bíróság, hogy a tényekkel kapcsolatban [REDACTED] bírósági eljárásban, a tárgyaláson tett vallomását fogadta el, és nem a nyomozás során tett vallomását; hiszen maga a tanú is utalt arra, hogy a vádbeli cselekmény elkövetése óta a magánvádlóval haragos viszonyba került.

am) A büntetőbíróság tárgyalásán a bizonyítással kapcsolatban az I. fokú bíróság által lefolytatott eljárás és ennek dokumentálása sérti a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogokat.

Indítványozó úgy véli, hogy a magánvádló által rendelkezésre bocsátott nyomozás során becsatolt CD, majd a tárgyalás során becsatolt hangfelvétel közül nem azonosítható be, hogy a bíróság melyik hangfelvételt hallgatta meg a tárgyaláson. A hanganyag tartalma nem került a jegyzőkönyvben rögzítésre, a bíróság (de a vádlott sem) a hanganyag tartalmát – értékelhető módon – így nem ismerhette meg.

Indítványozó álláspontja szerint a hanganyagnak, mint bizonyítéknak – a hanganyag tartalmának az iratoknál történő dokumentálása hiányában – nem lehet a tisztességes eljárás lefolytatásáról beszélni, mivel a bíróság ennek hiányában nem ismerheti meg olyan mértékben a bizonyítékot, hogy meggyőződés alakuljon ki benne a bizonyíték értékeléséről.

Tisztességes tárgyalásról nyilvánvalóan nem lehet beszélni, ha a hanganyag tekintetében a jegyzőkönyv nem tartalmazza, hogy a hanganyagból a vádlott mely részre állította, hogy az ő hangját tartalmazza a nyilatkozat, míg mely részek tekintetében állította, hogy nem az ő nyilatkozata.

A bíróság nem fogadhatja el a vádlottnak azt a nyilatkozatát – hogy a hanganyag összevágott – ha a magánvádló ezt vitatja, és a bíró a hanganyagot nem vizsgálta meg mert erre vonatkozó szakértői jártassággal nem rendelkezik. A tisztességes tárgyaláshoz hozzátartozik, hogy a szakmai kompetenciával nem rendelkező kérdésekre a bíróság szakértőt rendeljen ki.

Ennek elmulasztása magánvádló szerint sérti a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogát.

A bírósági tárgyalás nem volt indítványozó álláspontja szerint tisztességes, mert a tárgyalási jegyzőkönyvbe kurzív szedéssel bekerült, bíró által tett megállapításokra a bíró által a tárgyaláson nem került sor. Ezzel kapcsolatban, a jegyzőkönyvre tett magánvádlói észrevételekre a bíróság nem reagált. Magánvádló úgy véli, hogy a XXI. századi büntető eljárás bírósági tárgyalásának szakaszában mellőzhetetlen lenne a kézi jegyzőkönyvvezetés (jegyzőkönyvvezető alkalmazása) helyett a tárgyalás anyagának hangrögzítéssel való reprodukálása, amelyre minden technikai eszköz rendelkezésre áll.

Sérti a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogot, hogy a kézi jegyzőkönyvet a magánvádló több hónap elteltével (vagy a mai napig pl. a 2016. szeptember 5-ei jegyzőkönyv) nem kapta meg, az arra tett észrevételeket a bíróság nem bírálta el, arról semmilyen döntést nem hozott.

Indítványozó álláspontja szerint szintén nem lehet tisztességes tárgyalásról beszélni, ha a bírósági tárgyalási jegyzőkönyvből nem állapítható meg, hogy a bíró milyen iratokat ismertetett, azaz az irat mikor keletkezett és a bírósági iratokban mely helyen található meg.

Ez összefügg azzal, hogy a tisztességes tárgyalás követelményét jelentő folytatólágosságnak, ennek hiányában a bíróság miként tudott eleget tenni. A folytatólágosság követelménye annyit jelent, hogy a bíróság közvetlenül vizsgálja meg a bizonyítékokat, és azokat időbelileg is összhatásban tudja értékelni; és tudjon dönteni a tényállásról és a vádlott bűnösségéről. Nyilvánvalóan nem felel meg az eljárás a tisztességes tárgyaláshoz való jog követelményének, ha a fellebbezési eljárásban – ezen, az I. fokú eljárásban be nem tartott jegyzőkönyvvezetési hiányosságok miatt – nem rekonstruálható és ellenőrizhető, hogy a járásbíró ennek a kötelezettségének miként tett eleget. Márpedig az iratismertetésnél a 2017. május 10-ei tárgyaláson a bíróság részéről nem került meghatározásra, hogy milyen iratok ismertetésére került sor.

Sajnálatos módon a II. fokú bíróság ennek a jelentős körülménynek nem tulajdonított jelentőséget.

**ba) Sérti a magánvádoló emberi méltóságához való jogát, hogy a 2012. december 27-én [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] k[REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] büntetőjogi felelősségre vonását az eljáró bíróságok, a bizonyítás mellőzésével megakadályozták.**

bb) Sérti a magánvádló emberi méltóságát, az a kezelési mód, ahogy emberként, mint magánvádlót a bírósági tárgyaláson az eljáró bírák Őt (le)kezelték (feltehetően a vádlott által csatolt pszichológiai szakvéleményből nvert előítélet alapján).

bbb) Sértette a magánvádoló emberi méltóságát, hogy a második tanúkénti kihallgatása során (2017. május 10.) rosszul léte miatt a tárgyalást a bíróság nem szakította félbe, és a tárgyalást nem halasztotta el.

bbc) Sérti a magánváló emberi méltóságát az az eljárási mód, amely szerint a II. fokú eljárásban a magánválló által előterjesztett teljes személyes költségmentesség iránti kérelem elutasítása elleni fellebbezés elbírálatlansága ellenére, a magánvád tárgyában – a feljelentési illeték és a bűnügyi költség tekintetében – a Budapest Környéki Törvényszék jogerős határozatot hozott.

Ez a körülmény egyben sérti a magánvádlónak a XV. cikk (1) bekezdésében védett törvény előtti egyenlőségét és a (2) bekezdésében tilalmazott diszkriminációt.

A diszkrimináció tilalma tekintetében magánvádló álláspontja szerint a magánvádló szavahihetősége tekintetében nem lehetett volna az első fokú bíróság által a 2011. szeptember 9-én kelt szakértői véleményben foglaltak figyelembe vételével a magánvádlót – a jogerős ítéletben foglaltak szerint szava-hihetetlennek minősítve – a 2012. december 27-én megtörtént eseményre vonatkozóan a magánvádló tanúvallomását a bizonyítékok köréből kirekeszteni. A bíróságok sajnálatos módon nemcsak a pártatlanságukat mellőzték a büntetőper során magánvádlóval szemben, hanem megkülönböztették magánvádlót – a többi tanúval szemben – abban a tekintetben, hogy ő szava-hihetetlen, mivel a bíróság a védő által becsatolt 2011. szeptember 6-án kelt iratból ezt, az előítéletet gyakorolta.

A bíróságok ugyanis a büntetőperben a büntetőjogi főkérdést, ezen – a perben alaptalanul és indokolatlanul felhasznált, a bíróság által meg nem vizsgált, de az előítéletét megalapozó – a vádlott védője által csatolt okirat alapján döntették el: miszerint hogy nem bizonyított a cselekmény vádlott által történő elkövetése.

E körben alapvető alkotmányossági kérdés, hogy a vádlott a magánvádas ügyben hozhat-e fel a vád tárgyát képező cselekmény elkövetése előtti olyan szakvéleményt, amely a magánvádlónak a szavahihetőségével kapcsolatos körülményekre a bíróság befolyásolására alkalmas.

Indítványozó álláspontja szerint amellet, hogy ez sérti a pártatlan eljárás követelményét, és a diszkriminációmentesség követelményét, a magánvádló emberi méltóságát (személyiségi jogait) is sérti.

Magánvádló véleménye szerint a büntető eljárásban keletkezett pszichológia szakvéleményben levő adatok olyan különleges személyes adatnak, illetve bűnügyi személyes adatnak minősülnek, [Lásd az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi törvény CXII. törvény (Infotv.) 3.§ b) pontja és 3.§ 4. pontja, 9-11. pontja, 5.§ (1) bekezdése és (2) bekezdése], **amellyel a vádlott csak a saját személyét illetően rendelkezhet.**

A vádlott védője - indítványozó álláspontja szerint - ezt a más ügyben, a nyomozóhatóság által beszerzett és 2011. szeptember 6-án kelt pszichológia szakértői véleményt, csak [REDACTED] vádlottra vonatkozó részében használhatta volna fel a 2016. április 29-én tartott tárgyaláson, de nem a magánvádló személyiségének jellemzőivel kapcsolatban.

A jogerős ítélet erre tekintettel sérti a magánvádlónak az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése szerinti személyes adatok védelméhez való jogát is.

A büntető bíróságnak ezen okirati bizonyítékot erre tekintettel – a magánvádlóra vonatkozó részében - a bizonyítékok köréből ki kellett volna rekeszteni, és bíróságoknak pártatlanul kellett volna eljárniuk. Mivel ennek hiányában az eljáró bíróságok a magánvádló tanúként tett vallomását a bizonyítékok köréből jogellenesen kirekesztették, ez az eljárás Alaptörvény-ellenes, így a jogerős bírósági határozatok megsemmisítése indokolt.

bd) Sérti a magánvádló emberi méltóságát, valamint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében védett magánélethez tiszteletben tartásához való alapvető jogát az, hogy a bíróság az ítélet kihirdetését követően – az 1950 évek közéleti viszonyaihoz hasonlósággal - egy „*hivatalos feljegyzést*” keletkeztetett – a magánvádló és magánvádló jogi képviselőjének a tárgyalás utáni kávézásáról - a büntető eljárásban – a magánvádlóval szemben történő - felhasználásra.

A bíróság tehát a pártatlanságából kilépve, még az ítélet kihirdetése után is bizonyítékokat gyártott a magánvádló szavahihetetlenségére, a vádlott felmentésével kapcsolatban született ítélet törvényességének alátámasztására.

A Váci Járásbíróság „a hivatalos feljegyzést” nyilvánvalóan – a hatásköre túllépésével – szerkesztette meg, és az ítélet írásbeli indoklásában az Alaptörvény II. cikk, VI. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1)-(2) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése megsértésével használta fel.

Sajnálatos módon a magánvádló ezzel kapcsolatos fellebbezési kérelmét a II. fokú bíróság a jogerős végzésében meg sem említette.

c) A jogerős bírósági határozat sérti az indítványozónak az **Alaptörvény a XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogát**. Nemcsak amiatt, hogy feljelentési illeték 10.000,- Ft-os összegét és a közel 50.000,- Ft büntügyi költséget – a vádlott magánvádló felmentésére tekintettel – a magánvádlóra terhelte a bíróság, hanem arra tekintettel is, hogy a több mint 4 éven át tartó büntető eljárásban magánvádló által előlegezett, büntetőeljárással összefüggésben nála felmerült költségeket a vádlott – a bizonyítottság hiánya miatti felmentésére tekintettel – nem térítette meg.

III. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés [Be. 784.§ (1) bekezdése] Alaptörvény-ellenességének indokolása

22) A Be. 784.§ (1) bekezdése – amely 2018. július 1-jén lépett hatályba – megakadályozta, hogy a magánvádló a jogerős felmentő ítélet ellen a vádlott terhére felülvizsgálati indítványt terjesszen elő – sérti a magánvádlónak az Alaptörvény

- II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát,
- a XV. cikk (1)-(2) bekezdésében a törvény előtti egyenlőségét és a diszkrimináció tilalmához való jogát,
- a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogát,
- a XXVIII.cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát.

Magánvádló úgy véli, hogy mivel az emberi méltósághoz való jog körébe tartozik az élethez, testi épséghez és egészséghez való jog, nem lehet különbséget tenni abban, hogy a büntető bíróság előtt levő ügyekben ún. 8 napon belül gyógyuló („könnyű”) testi sértésről van szó, vagy olyan testi sérülésről, amelynek a gyógytartama a 8 napot meghaladja és így súlyos testi sértésnek minősül az eset.

Magánvádló úgy véli, hogy ezen két büntetőjogi tényállással védett testi sérülések tekintetében – az által hogy a vádat az ügyész vagy a magánvádló képviseli – nem lehet a felülvizsgálatot a magánvádra üldözendő könnyű testi sértéses bűnügyekből kizárni.

Ez sérti a magánvádló emberi méltóságát, mivel az embert ért, jogellenes behatással más által okozott testi sértések tekintetében az embereket egyenlő bánásban kell részesíteni, a személyüket ért testi épség és jogsérelem megítélésénél, az eljárás törvényességének felülvizsgálatában, abban hogy a vád alá vont vádlott elítélése megfelelően az Alaptörvényben foglaltaknak.

Tehát nem lehet még a rendkívüli jogorvoslati jogot sem diszkriminatív módon biztosítani kizárólagosan abból szempontból hogy a sérülés milyen gyógytartamú, illetve az adott bűncselekmény esetén a törvényhozó a vádképviselőt kinek a hatáskörébe utalta.

A különbségtétel azért sem indokolt alkotmányosan indítványozó álláspontja szerint, hogy a testi sérülések gyógytartamának megítélése sok esetben a szakérők és bíróságok számára is nehézséget okoz, hanem a testi sérüléseknél alapvetően a részt vevő személy közötti, korábbi konfliktusok következménye a bekövetkezett sérülés.

A felülvizsgálat kizárását az sem indokolhatja, hogy a magánvádas ügyek emberi konfliktusokat hordoznak és ez által a büntetőjogi felelősség tényállásának felderítése, a bizonyítékok felhasználása, a cselekmény megítélése – mivel a büntető eljárás mögött nincs professzionális nyomozó hatóság – nehezebb; és az eljárás is sok esetben bonyolult, továbbá a bírósági szakban történő kezdetére figyelemmel is hosszabb időt vesz igénybe; mivel a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálásánál az iratok alapján dönt.

Az emberi méltóság védelme (Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése) ugyanis megkövetelné, hogy ezek, a köztudatban bagatell ügyeknek a jogerős ítéletei is, felülvizsgálatra kerüljenek.

A bírósági felülvizsgálat lehetőségét kizáró jogszabályi rendelkezés sérti magánvádlónak – az alaptalan felmentésekkel szembeni jogvédelem hiánya miatt - a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogát. A bizonyítékhianyos felmentés tekintetében ugyanis a magánvádlónak nincs jogorvoslati lehetősége, a jogerős ítélettel szemben.

Míg a közvadra üldözendő bűncselekmény esetén az ügyész nincs elzárva a felmentő ítélettel szemben több jogi lehetőség kihasználásától, addig magánvádas ügyben a magánvádló felmentés esetén eszköztelen. Ez sérti magánvádlónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt alapvető jogait.

Mindezekre tekintettel magánvádló kéri a Be. 784.§ (1) bekezdése megsemmisítését és az Országgyűlés felhívását a magánvádló felülvizsgálati indítványát szabályozó jogalkotás megteremtésére.

IV) Egyéb nyilatkozatok és melléletek

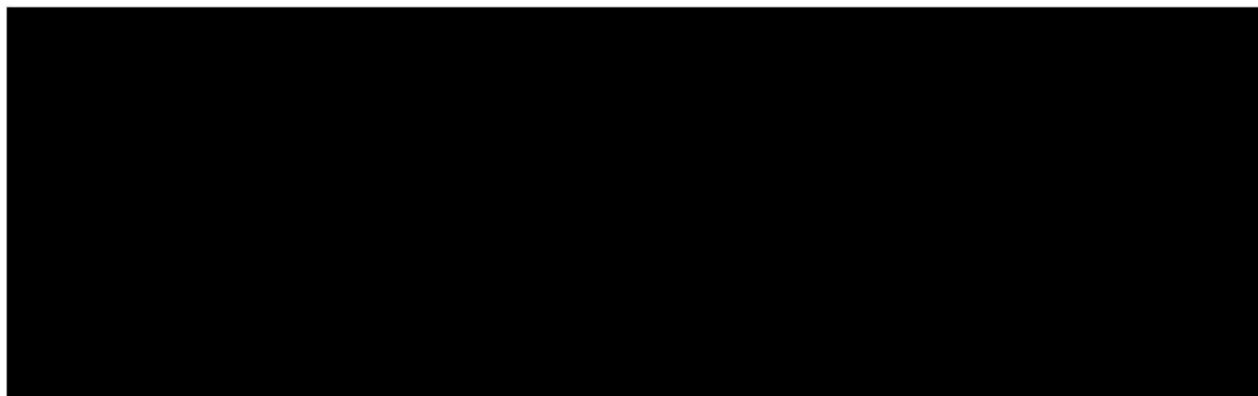
A bírósági határozatok felfüggesztése iránt indítványozó kérelmet terjesztett elő.

A magánvádló a rendes jogorvoslatot (fellebbezést) kimerítette, a felülvizsgálati indítványt a Be. 784.§-a kizárta.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság szerezzé be

- a Váci Járásbíróságtól a 6. B. 68/2016. számú büntető ügy iratait [az előzményi (személyes meghallgatási eljárás) és II. fokú eljárás irataival együtt]
- a Dabasi Járásbíróságtól a /. B. 357/2015. számú büntető ügy iratait [az előzményi (személyes meghallgatási eljárás) irataival együtt].

Budapest, 2018. július 31.

RODA

Melléklet: iratok (3 db)

- 1) 2018. július 16-án kelt ügyvédi meghatalmazás (I/1.) másolata
- 2) Váci Járásbíróság 6. B. 68/2016/14. sorszámú felmentő ítélete (I/2 irat);
- 3) Budapest Környéki Törvényszék 3. Bf. 649/2017/13. sorszámú helybenhagyó végzése (I/3 irat)
- 4) Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet 29200-105/1/2011. számú, 2011. szeptember 6-án kelt pszichológus szakértői véleménye [redacted]

